

2000/EES/60/16

**ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR
nr. 116/1999****frá 24. september 1999****um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun)
og XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn**

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

,,, eins og henni var breytt með:

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahags-
svæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um
breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er
nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

- **398 L 0085:** Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar
98/85/EB frá 11. nóvember 1998 (Stjtið. EB L 315,
25.11.1998, bls. 14).“

2. gr.

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

II. og XIII. viðauka við samninginn var breytt með
ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 119/98 frá
18. desember 1998⁽¹⁾.

Fullgiltur texti tilskipunar framkvæmdastjórnarinnar
98/85/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við
útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/85/EB frá
11. nóvember 1998 um breytingu á tilskipun ráðsins
96/98/EB um búnað um borð í skipum⁽²⁾ skal felld inn í
samninginn.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 25. september 1999, að
því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr.
samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-
nefndinni.

4. gr.

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Eftirfarandi bætist við í 1. lið (tilskipun ráðsins 96/98/EB)
í XXXII. kafla (búnaður um borð í skipum) í II. viðauka
og í lið 56d (tilskipun ráðsins 96/98/EB) í XIII. viðauka við
samninginn:

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við
Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

Gjört í Brussel 24. september 1999.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

N. v. Liechtenstein

formaður.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 297, 18.11.1999, bls. 47 og EES-viðbætur við Stjtið. EB
nr. 50, 18.11.1999, bls. 38.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 315, 25.11.1998, bls. 14.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 98/85/EB**frá 11. nóvember 1998****um breytingu á tilskipun ráðsins 96/98/EB um búnað um borð í skipum(*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 96/98/EB frá 20. desember 1996 um búnað um borð í skipum ⁽¹⁾, einkum fyrsta og öðrum undirlíð,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Að því er varðar tilskipun 96/98/EB eru alþjóðasamningar, þar með talinn alþjóðasamningurinn um öryggi mannlífa á hafinu (SOLAS-samningurinn) frá 1974, ásamt prófunarstöðlum, með öðrum breytingum, þeir alþjóðasamningar sem voru í gildi þegar fyrrnefnd tilskipun var samþykkt.
- 2) Frá því að tilskipunin var samþykkt hafa breytingar á SOLAS-samningnum og öðrum alþjóðasamningum og nýir prófunarstaðlar öðlast gildi eða öðlast gildi innan tíðar.
- 3) Í þessum gerningum er mælt fyrir um nýjar reglur um þann búnað sem setja má um borð í skip.
- 4) Breyta ber tilskipun 96/98/EB af þessum sökum.
- 5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót með 12. gr. tilskipunar ráðsins 93/75/EBE ⁽²⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/74/EB ⁽³⁾.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Tilskipun 96/98/EB er breytt sem hér segir:

1. Ákvæðum 2. gr. er breytt sem hér segir:
 - a) eftirfarandi komi í stað c-liðar:

„c) „fjarfskiptabúnaður“: búnaður sem er krafist samkvæmt IV. kafla SOLAS-samningsins frá 1974, í þeirri útgáfu sem gildir 1. janúar 1999, og tviátta metrabylgjutalstöðvarbúnaður (VHF) fyrir björgunarför sem er krafist í reglu III/6.2.1 í sama samningi;“

b) í stað orðanna „þegar/á þeim degi sem þessi tilskipun er samþykkt“ í d- og n-lið komi „1.janúar 1999“.

2. Í stað viðauka A komi viðaukinn við þessa tilskipun.

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnarsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 30. apríl 1999. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvisun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvisun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvisun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þriðja degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 11. nóvember 1998.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Neil KINNOCK

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 315, 25.11.1999, bls. 14, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 116/1999 frá 24. september 1999 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) og XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 46, 17. 2. 1997, bls. 25.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 247, 5. 10. 1993, bls. 19.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 276, 13. 10. 1998, bls. 7.

VIÐAUKI

„VIÐAUKI A

Viðauki A.1: Í alþjóðlegum gerningum er að finna ítarlega prófunarstaðla fyrir þennan búnað (*)

TIL VIÐBÓTAR VIÐ ÞÁ PRÓFUNARSTAÐLA, SEM ER GETIÐ SÉRSTAKLEGA, ER Í VIÐEIGANDI KRÖFUM ALÞJÓÐA-SAMNINGA OG Í ÁLYKTUNUM OG UMBURÐARBRÉFUM ALÞJÓÐASIGLINGAMÁLASTOFNUNARINNAR (IMO) AÐ FINNA NOKKURN FJÖLDA ÁKVÆÐA SEM GANGA VERÐUR ÚR SKUGGA UM AÐ SÉU VIRT VIÐ GERÐARPRÓFUN (GERÐARVIÐURKENNINGU) EINS OG UM GETUR Í AÐFERÐAREININGUM UM SAMRÆMISMAT Í VIÐAUKA B

1. Björgunartæki

Númer	Heiti	Regla SOLAS 74, ásamt breytingum ef gerðarviðurkenningar er krafist	Gildandi reglur SOLAS 74, ásamt breytingum og viðeigandi ályktunum og umburðarbréfum IMO ⁽¹⁾	Prófunarstaðlar ⁽²⁾	Aðferðareiningar við samræmismat					
					B+C	B+D	B+E	B+F	G	H
A.1/1.1	Björgunarhringir	Regla III/4	Regla III/7.1 og III/34, IMO-ályktun MSC 48 (66)	IMO-ályktun A.689 (17), eins og henni var breytt með IMO-ályktun MSC.54 (66)		×	×	×		
A.1/1.2	Staðsetningarljós fyrir björgunartæki	Regla III/4	Regla III/7.1.3, III/22.3.1, III/32.2.2 og III/34, IMO-ályktun MSC 48 (66)	IMO-ályktun A.689 (17), eins og henni var breytt með IMO-ályktun MSC.54 (66)		×	×	×		
A.1/1.3	Sjálftendr-andi reykmerki björgunarhringja	Regla III/4	Regla III/7.1 og III/34, IMO-ályktun MSC 48 (66)	IMO-ályktun A.689 (17), eins og henni var breytt með IMO-ályktun MSC.54 (66)		×	×	×		
A.1/1.4	Björgunarvesti	Regla III/4	Regla III/7.2 og III/34, IMO-ályktun MSC 48 (66)	IMO-ályktun A.689 (17), eins og henni var breytt með IMO-ályktun MSC.54 (66), EN 394, EN 396 + A1, EN 399 + A1		×	×	×		
A.1/1.5	Björgunarbúningar og hlífðarbúningar	Regla III/4	Regla III/7.3 og III/34, IMO-ályktun MSC 48 (66)	IMO-ályktun A.689 (17), eins og henni var breytt með IMO-ályktun MSC.54 (66)		×	×	×		
A.1/1.6	Björgunarbúningar og hlífðarbúningar flokkaðir sem björgunarvesti	Regla III/4	Regla III/7.3 og III/34, IMO-ályktun MSC 48 (66)	IMO-ályktun A.689 (17), eins og henni var breytt með IMO-ályktun MSC.54 (66)		×	×	×		
A.1/1.7	Einangrunarpokar	Regla III/4	Regla III/22.4, III/32.3 og III/34, IMO-ályktun MSC 48 (66)	IMO-ályktun A.689 (17), eins og henni var breytt með IMO-ályktun MSC.54 (66)		×	×	×		

(*) Aðferðareining H í 6. dálki merkir aðferðareiningu H og vottorð fyrir hönnunarprófun.

Númer	Heiti	Regla SOLAS 74, ásamt breytingum ef gerðarviðurkenningar er krafist	Gildandi reglur SOLAS 74, ásamt breytingum og viðeigandi ályktunum og umburðarbréfum IMO ⁽¹⁾	Prófunarstaðlar ⁽²⁾	Aðferðareiningar við samræmismat					
					B+C	B+D	B+E	B+F	G	H
A.1/1.8	Fallhlífurflugeldar (skotbúnaður)	Regla III/4	Regla III/6.3 og III/34, IMO-ályktun MSC 48 (66)	IMO-ályktun A.689 (17), eins og henni var breytt með IMO-ályktun MSC.54 (66)		×		×		
A.1/1.9	Handblys (skotbúnaður)	Regla III/4	Regla III/34, IMO-ályktun MSC 48 (66)	IMO-ályktun A.689 (17), eins og henni var breytt með IMO-ályktun MSC.54 (66)		×		×		
A.1/1.10	Flothæft reykdúfl (skotbúnaður)	Regla III/4	Regla III/34, IMO-ályktun MSC 48 (66)	IMO-ályktun A.689 (17), eins og henni var breytt með IMO-ályktun MSC.54 (66)		×		×		
A.1/1.11	Línubýssur (skotbúnaður)	Regla III/4	Regla III/18 og III/34, IMO-ályktun MSC 48 (66)	IMO-ályktun A.689 (17), eins og henni var breytt með IMO-ályktun MSC.54 (66)		×		×		
A.1/1.12	Uppblásanlegir björgunarflekar	Regla III/4	Regla III/21, III/31 og III/34, IMO-ályktun MSC 48 (66)	IMO-ályktun A.689 (17), eins og henni var breytt með IMO-ályktun MSC.54 (66)		×				
A.1/1.13	Harðir björgunarflekar	Regla III/4	Regla III/21, III/31 og III/34, IMO-ályktun MSC 48 (66)	IMO-ályktun A.689 (17), eins og henni var breytt með IMO-ályktun MSC.54 (66)		×				
A.1/1.14	Sjálfréttandi björgunarflekar	Regla III/4 og III/26.2.4	Regla III/26.2 og III/34, IMO-ályktun MSC 48 (66) IMO MSC umburðarbréf/809	IMO-ályktun A.689 (17), eins og henni var breytt með IMO-ályktun MSC.54 (66) og breytt með viðbæti við MSC umburðarbréf/809 ⁽³⁾		×				
A.1/1.15	Yfirbyggðir björgunarflekar sem snúa má við	Regla III/4 og III/26.2.4	Regla III/26.2 og III/34, IMO-ályktun MSC 48 (66) IMO MSC umburðarbréf/809	IMO-ályktun A.689 (17), eins og henni var breytt með IMO-ályktun MSC.54(66) og breytt með viðbæti við MSC umburðarbréf/809 ⁽³⁾		×				
A.1/1.16	Sjóstýrður búnaður fyrir björgunarfleka; þrýstistýrður losunarbúnaður	Regla III/4	Regla III/13.4 og III/34, IMO-ályktun MSC 48 (66) IMO MSC umburðarbréf/811	IMO-ályktun A.689 (17), eins og henni var breytt með IMO-ályktun MSC.54 (66)		×	×	×		

Númer	Heiti	Regla SOLAS 74, ásamt breytingum ef gerðarviðurkenningar er krafist	Gildandi reglur SOLAS 74, ásamt breytingum og viðeigandi ályktunum og umburðarbréfum IMO ⁽¹⁾	Prófunarstaðlar ⁽²⁾	Aðferðareiningar við samræmismat					
					B+C	B+D	B+E	B+F	G	H
A.1/1.17	Björgunarbátar	Regla III/4	Regla III/21, III/31 og III/34, IMO-ályktun MSC 48 (66)	IMO-ályktun A.689 (17), eins og henni var breytt með IMO-ályktun MSC.54 (66)		×			×	
A.1/1.18	Harðir léttbátar	Regla III/4	Regla III/21, III/31 og III/34, IMO-ályktun MSC 48 (66)	IMO-ályktun A.689 (17), eins og henni var breytt með IMO-ályktun MSC.54 (66)		×			×	
A.1/1.19	Uppblásnir léttbátar	Regla III/4	Regla III/21, III/31 og III/34, IMO-ályktun MSC 48 (66)	IMO-ályktun A.689 (17), eins og henni var breytt með IMO-ályktun MSC.54 (66)		×			×	
A.1/1.20	Hraðskreiðir léttbátar	Regla III/4 og III/26.3.1	Regla III/26.3 og III/34, IMO-ályktun MSC 48 (66) IMO MSC umburðarbréf/809	IMO-ályktun A.689 (17), eins og henni var breytt með IMO-ályktun MSC.54 (66) og breytt með viðbæti við MSC umburðarbréf/809 ()		×			×	
A.1/1.21	Sjösetningarbúnaður þar sem talía og vindur eru notaðar (bátsuglur)	Regla III/4	Regla III/23, III/33 og III/34, IMO-ályktun MSC 48 (66)	IMO-ályktun A.689 (17), eins og henni var breytt með IMO-ályktun MSC.54 (66)		×	×	×	×	
A.1/1.22	Sjóstýrður sjösetningarbúnaður fyrir björgunarför	Regla III/4	Regla III/34, IMO-ályktun MSC 48 (66)	IMO-ályktun A.689 (17), eins og henni var breytt með IMO-ályktun MSC.54 (66)		×	×	×		
A.1/1.23	Sjösetningarbúnaður fyrir björgunarbáta í fjálsu falli	Regla III/4	Regla III/34, IMO-ályktun MSC 48 (66)	IMO-ályktun A.689 (17), eins og henni var breytt með IMO-ályktun MSC.54 (66)					×	
A.1/1.24	Sjösetningarbúnaður fyrir björgunarfleka	Regla III/4	Regla III/34, IMO-ályktun MSC 48 (66)	IMO-ályktun A.689 (17), eins og henni var breytt með IMO-ályktun MSC.54 (66)		×	×	×	×	
A.1/1.25	Sjösetningarbúnaður fyrir hraðskreiða léttbáta	Regla III/4 og III/26.3.2	Regla III/26.3 og III/34, IMO-ályktun MSC 48 (66) IMO MSC umburðarbréf/809	IMO-ályktun A.689 (17), eins og henni var breytt með IMO-ályktun MSC.54 (66) og breytt með viðbæti við MSC umburðarbréf/809 ()		×	×	×		

Númer	Heiti	Regla SOLAS 74, ásamt breytingum ef gerðarviðurkenningar er krafist	Gildandi reglur SOLAS 74, ásamt breytingum og viðeigandi ályktunum og umburðarbréfum IMO ⁽¹⁾	Prófunarstaðlar ⁽²⁾	Aðferðareiningar við samræmismat					
					B+C	B+D	B+E	B+F	G	H
A.1/1.26	Losunarbúnaður fyrir björgunarbáta, léttbáta og björgunarfleka með falli	Regla III/4	Regla III/34, IMO-ályktun MSC 48 (66)	IMO-ályktun A.689 (17), eins og henni var breytt með IMO-ályktun MSC.54 (66)		×	×	×		
A.1/1.27	Skipulag á því að yfirgefa skip	Regla III/4	Regla III/34, IMO-ályktun MSC 48 (66)	IMO-ályktun A.689 (17), eins og henni var breytt með IMO-ályktun MSC.54 (66)		×			×	
A.1/1.28	Björgunaraðferðir	Regla III/4	Regla III/26.4 og III/34, IMO-ályktun MSC 48 (66) IMO MSC umburðarbréf/810	IMO-ályktun A.689 (17), eins og henni var breytt með IMO-ályktun MSC.54 (66), MSC umburðarbréf/810 (3. liður)		×				
A.1/1.29	Stigar til að komast um borð	Regla III/4	Regla III/34, IMO-ályktun MSC 48 (66)	IMO-ályktun A.689 (17), eins og henni var breytt með IMO-ályktun MSC.54 (66)		×	×	×		
A.1/1.30	Efni sem endurkastar ljósi	Regla III/4	Regla III/34, IMO-ályktun MSC 48 (66)	IMO-ályktun A.658 (16) 2. viðauki		×	×	×		
A.1/1.31	Tvíátta metrabylgju-talstöðvarbúnaður (VHF) fyrir björgunarför	Regla III/4	Regla III/6.2.1, IMO-ályktun A.694 (17), IMO-ályktun A.809 (19), IMO-ályktun A.813 (19)	ETS 300 162, ETS 300 225, EN 300 828, EN 60945; IEC 61097-12 IEC 60945		×	×	×	×	
A.1/1.32	9GHz SAR ratsjársvári (SART)	Regla III/4, IV/14 og X/3	Regla III/6.2.2, IV/7.1.3, X/3, IMO-ályktun A.530 (13), IMO-ályktun A.694 (17), IMO-ályktun A.802 (19), IMO-ályktun A.813 (19), ITU-R M.628-2	EN 61097-1, EN 60945-3; IEC 61097-1, IEC 60945		×	×	×	×	
A.1/1.33	Ratsjárspjall fyrir björgunarbáta og léttbáta	Regla III/4	Regla III/34, IMO-ályktun MSC 48 (66)	IMO-ályktun A.384(X) EN 8729; ISO 8729		×	×	×	×	
A.1/1.34	Áttaviti fyrir björgunarbáta og léttbáta	Regla III/4	Regla III/34, IMO-ályktun MSC 48 (66)	ISO 613, ISO 10316		×	×	×	×	

Númer	Heiti	Regla SOLAS 74, ásamt breytingum ef gerðarviðurkenningar er krafist	Gildandi reglur SOLAS 74, ásamt breytingum og viðeigandi ályktunum og umburðarbréfum IMO ⁽¹⁾	Prófunarstaðlar ⁽²⁾	Aðferðareiningar við samræmismat					
					B+C	B+D	B+E	B+F	G	H
A.1/1.35	Handslökkvitæki fyrir björgunarbáta og léttbáta	Regla III/4	Regla III/34, IMO-ályktun MSC 48 (66), IMO-ályktun A.602(15)	EN 3-1/A1, 3-2, 3-3, 3-4, 3-5, 3-6		×	×	×		
A.1/1.36	Knúningsvél fyrir björgunarbáta	Regla III/4	Regla III/34, IMO-ályktun MSC 48 (66)	IMO-ályktun A.689 (17), eins og henni var breytt með IMO-ályktun MSC.54 (66)		×	×	×		
A.1/1.37	Knúningsvél fyrir léttbáta	Regla III/4	Regla III/34, IMO-ályktun MSC 48 (66)	IMO-ályktun A.689 (17), eins og henni var breytt með IMO-ályktun MSC.54 (66)		×	×	×		

⁽¹⁾ Tilmæli ITU, sem vitnað er til, eru þau sem um getur í alþjóðasamningum og viðeigandi ályktunum og umburðarbréfum Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar (IMO).

⁽²⁾ Ef vitnað er til ályktana IMO eiga einungis prófunarstaðlar í viðeigandi hlutum viðauka ályktananna við og eru ákvæði ályktananna sjálfra þar með útilokuð.

⁽³⁾ Breytingin á viðbæti við umburðarbréfið MSC Circ./809 á einungis við ef setja á búnaðinn um borð í ekjufarþegaskip.

2. Varnir gegn mengun sjávar

Númer	Heiti	Regla SOLAS 74, ásamt breytingum ef gerðarviðurkenningar er krafist	Gildandi reglur SOLAS 74, ásamt breytingum og viðeigandi ályktunum og umburðarbréfum IMO	Prófunarstaðlar ⁽¹⁾	Aðferðareiningar við samræmismat					
					B+C	B+D	B+E	B+F	G	H
A.1/2.1	Olíusubúnaður (ef magn olíu í frárennsli er ekki meira en 15 ppm)	I. viðauki, Regla 16 (4), (5) og (7)	I. viðauki, Regla 16 (1) og (2)	MEPC 60 (33)		×	×	×		
A.1/2.2	Nemi fyrir skilflöt olíu/vatns	I. viðauki, Regla 15 (3) (b)	I. viðauki, Regla 15 (3) (b)	MEPC 5 (XIII)		×	×	×		
A.1/2.3	Olíumælar	I. viðauki, Regla 16 (5)	I. viðauki, Regla 16 (2)	MEPC 60 (33)		×	×	×		
A.1/2.4	Vinnslueiningar sem eru festar við þann olíusubúnað sem fyrir er (ef magn olíu í frárennsli er ekki meira en 15 ppm)	I. viðauki, Regla 16 (5)	I. viðauki, Regla 16 (5)	IMO-ályktun A.444 (XI) MEPC 60 (33)		×	×	×		
A.1/2.5	Vöktunar- og eftirlitskerfi fyrir losun olíu frá olíuflutningaskipum	I. viðauki, Regla 15 (3)	I. viðauki, Regla 15 (3)	IMO-ályktun A.586 (14)		×	×	×		

Númer	Heiti	Regla SOLAS 74, ásamt breytingum ef gerðarviðurkenningar er krafist	Gildandi reglur SOLAS 74, ásamt breytingum og viðeigandi ályktunum og umburðarbréfum IMO	Prófunarstaðlar ⁽¹⁾	Aðferðareiningar við samræmismat					
					B+C	B+D	B+E	B+F	G	H
A.1/2.6	Skolphreinsunarkerfi	IV. viðauki, Regla 8 (b)	IV. viðauki, Regla 8 (b)	MEPC 2 (VI)		×	×	×	×	
A.1/2.7	Brennsluofnar um borð í skipum	VI. viðauki, Regla 16 (2)	VI. viðauki, Regla 16 (2)	MEPC 76(40)		×	×	×	×	

⁽¹⁾ Ef vísað er til ályktana Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar (IMO) er átt við staðla í viðeigandi hlutum viðauka við ályktanimar, að frátöldum ákvæðum sjálfra ályktananna.

3. Eldvarnir

Númer	Heiti	Regla SOLAS 74, ásamt breytingum ef gerðarviðurkenningar er krafist	Gildandi reglur SOLAS 74, ásamt breytingum og viðeigandi ályktunum og umburðarbréfum IMO	Prófunarstaðlar ⁽¹⁾	Aðferðareiningar við samræmismat					
					B+C	B+D	B+E	B+F	G	H
A.1/3.1	Grunnefni þilfara	Regla II-2/34.8, II-2/49.3	Regla II-2/34.8, II-2/49.3	IMO-ályktun A.689 (17), IMO MSC/umburðarbréf 549, IMO-ályktun MSC 61 (67) 2. og 6. hluti I. viðauka og 2. viðauki		×				
A.1/3.2	Handslökkvitæki	Regla II-2/6.1	Regla II-2/6, IMO-ályktun A.602 (15)	EN 3-1/A1, 3-2, 3-3, 3.4, 3-5, 3-6		×	×	×		
A.1/3.3	Slökkvibúningar: hlífðarfatnaður	Regla II-2/17.1.1.1	Regla II-2/17.1.1.1	EN 366, EN 469 eða EN 531, EN 532, EN 20811		×				
A.1/3.4	Slökkvibúningar: stígvél	Regla II-2/17.1.1.2	Regla II-2/17.1.1.2	EN 344, EN 344-2, EN 345, EN 345-2		×				
A.1/3.5	Slökkvibúningar: hanskar	Regla II-2/17.1.1.2	Regla II-2/17.1.1.2	EN 659		×				
A.1/3.6	Slökkvibúningar: hjálmar	Regla II-2/17.1.1.3	Regla II-2/17.1.1.3	EN 443		×				
A.1/3.7	Öndunarbúnaður með samþjöppuðu lofti	Regla II-2/17.1.2	Regla II-2/17.1.2.2	EN 137		×				
A.1/3.8	Öndunarbúnaður með lofti til notkunar í reykhlálmum eða reykgrímum	Regla II-2/17.1.2	Regla II-2/17.1.2.1	EN 138, EN 139		×				
A.1/3.9	Úðakerfi sambærilegt því sem um getur í SOLAS-reglu II-2/12	Regla II-2/36.1.2, II-2/36.2, II-2/41-2.5	Regla II-2/12, II-2/36.1.2, II-2/36.2, II-2/41-2.5	IMO-ályktun A.800 (19)		×			×	
A.1/3.10	Stútar í föst háþrýsti-ýringarkerfi fyrir vélarúm	Regla II-2/10.1	Regla II-2/10.1	IMO MSC umburðarbréf/668, eins og því var breytt með IMO MSC umburðarbréfi/728		×	×	×		

Númer	Heiti	Regla SOLAS 74, ásamt breytingum ef gerðarviðurkenningar er krafist	Gildandi reglur SOLAS 74, ásamt breytingum og viðeigandi ályktunum og umburðarbréfum IMO	Prófunarstaðlar ⁽¹⁾	Aðferðareiningar við samræmismat					
					B+C	B+D	B+E	B+F	G	H
A.1/3.11	Eldtraustleiki skilrúma í A- og B-flokki	Regla II-2/3.3.5, II-2/3.4.4	Regla II-2/3.3.5, II-2/16.11, II-2/3.4.4	IMO-ályktun A 754 (18), IMO-ályktun MSC.61 (67) 3. hluti 1. viðauka og 2. viðauki		×	×	×		
A.1/3.12	Búnaður til að hindra að eldur berist í lestarrými í olíuflutningaskipum	Regla II-2/59.1.5, II-2/59.1.4, II-2/59.2	Regla II-2/59.1.5, II-2/59.1.4, II-2/59.2	IMO MSC/umburðarbréf 450/1. endursk. IMO MSC/umburðarbréf 677		×	×	×		
A.1/3.13	Eldtraust efni til nota í skilrúm í A-, B- og C-flokki	Regla II-2/3.1, II-2/3.3.4, II-2/3.4.3, II-2/3.5	Regla II-2/3.1, II-2/3.3.4, II-2/3.4.3, II-2/3.5	IMO-ályktun A.799 (19), IMO-ályktun MSC.61 (67) 1. hluti 1. viðauka og 2. viðauki		×	×	×		
A.1/3.14	Efni, annað en stál, í lagnir sem fara í gegnum skilrúm í A- eða B-flokki	Regla II-2/3.3.5, II-2/3.4.4, II-2/18.2.1	Regla II-2/18.2.1	IMO-ályktun A.753 (18), IMO-ályktun A 754 (18), IMO-ályktun MSC.61 (67) 3. hluti 1. viðauka		×	×	×		
A.1/3.15	Efni, annað en stál, í lagnir fyrir olíu eða eldsneytisolíu	Regla II-2/3.3.5, II-2/18.2.2.	Regla II-2/18.2.2	IMO-ályktun A 753 (18)		×	×	×		
A.1/3.16	Eldvarnarhurðir	Regla II-2/3.3.5, II-2/3.4.4, II-2/30.2 II-2/31.1, II-2/47	Regla II-2/30.2, II-2/31.1, II-2/47	IMO-ályktun A 754 (18), IMO-ályktun MSC.61 (67) 3. hluti 1. viðauka		×	×	×		
A.1/3.17	Stjórnæki fyrir eldvarnarhurðir	Regla II-2/30.4.15	Regla II-2/30.4.15	IMO-ályktun A 754 (18), IMO-ályktun MSC.61 (67) 4. hluti 1. viðauka		×	×	×		
A.1/3.18	Yfirborðsefni og gólfefni með lágu útbreiðslumarki	Regla II-2/3.8 II-2/34.7, II-2/49.2	Regla II-2/3.8, II-2/3.23.4, II-2/3.23.5, II-2/16.1.1, II-2/32.1.4.3.1, II-2/34.2, II-2/34.3, II-2/49.1, II-2/50.3.1	IMO-ályktun A 653 (16), IMO-ályktun MSC.61 (67) 2. og 5. hluti 1. viðauka og 2. viðauki ISO 1716 ⁽²⁾		×	×	×		

Númer	Heiti	Regla SOLAS 74, ásamt breytingum ef gerðarviðurkenningar er krafist	Gildandi reglur SOLAS 74, ásamt breytingum og viðeigandi ályktunum og umburðarbréfum IMO	Prófunarstaðlar ⁽¹⁾	Aðferðareiningar við samræmismat					
					B+C	B+D	B+E	B+F	G	H
A.1/3.19	Veggtjöld, gluggatjöld og önnur textílefni til að hengja upp og filmur	Regla II-2/3.23.3	Regla II-2/3.23.3	IMO-ályktun MSC.61 (67) 7. hluti 1. viðauka		×	×	×		
A.1/3.20	Bólstruð húsgögn	Regla II-2/3.23.6	Regla II-2/3.23.6, II-2/34	IMO-ályktun A 652 (16), IMO-ályktun MSC.61 (67) 8. hluti 1. viðauka		×	×	×		
A.1/3.21	Sængurfatnaður	Regla II-2/3.23.7	Regla II-2/3.23.7, II-2/34	IMO-ályktun A 688 (17), IMO-ályktun MSC.61 (67) 9. hluti 1. viðauka		×	×	×		
A.1/3.22	Brunalokur	Regla II-2/3.23.5, II-2/16.11	Regla II-2/16, II-2/32, II-2/48	IMO-ályktun A.754 (18), IMO-ályktun MSC.61 (67) 3. hluti 1. viðauka og 2. viðauki		×	×	×		
A.1/3.23	Eldtraustar lagnir sem fara í gegnum skilrúm í A-flokki	Regla II-2/3.23.5, II-2/16.11, II-2/18.1.1	Regla II-2/16, II-2/32, II-2/48	IMO-ályktun A.754 (18), IMO-ályktun MSC.61 (67) 3. hluti 1. viðauka og 2. viðauki		×	×	×		
A.1/3.24	Rafstrengir sem fara í gegnum skilrúm í A-flokki	Regla II-2/3.23.5, II-2/18.1.1, II-2/18.1.2	Regla II-2/18.1.1, II-2/18.1.2	IMO-ályktun A.754 (18), IMO-ályktun MSC.61 (67) 3. hluti 1. viðauka og 2. viðauki		×	×	×		
A.1/3.25	Gluggar og kýraugu	Regla II-2/3.3.5, II-2/33	Regla II-2/33	IMO-ályktun A.754 (18), IMO-ályktun MSC.61 (67) 3. hluti 1. viðauka og 2. viðauki, MSC umburðarbréf/727		×	×	×		

⁽¹⁾ Ef vísað er til ályktana Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar (IMO) er átt við staðla í viðeigandi hlutum viðauka við ályktanimar, að frátöldum ákvæðum sjálfra ályktananna.

⁽²⁾ Ef þess er krafist að yfirborðsefni hafi hæsta varmagildi skal mæla það í samræmi við ISO 1716.

4. Siglingabúnaður

Númer	Heiti	Regla SOLAS 74, ásamt breytingum ef gerðarviðurkenningar er krafist	Gildandi reglur SOLAS 74, ásamt breytingum og viðeigandi ályktunum og umburðarbréfum IMO ⁽¹⁾	Prófunarstaðlar ⁽²⁾	Aðferðareiningar við samræmismat					
					B+C	B+D	B+E	B+F	G	H
A.1/4.1	Seguláttaviti	Regla V/12 (r), Regla X/3	Regla V/12 (b), Regla X/3, IMO-ályktun A.382 (X), IMO-ályktun A.694 (17)	RN 61162-1, En 60945, ISO 449, ISO 613, ISO 694, ISO 1069, ISO 2269, ISO 10316		×	×	×	×	
A.1/4.2	Rafseguláttaviti	Regla V/12 (r), Regla X/3	Regla V/12 (b), Regla X/3, IMO-ályktun A.694 (17), IMO-ályktun A.813 (19)	EN 61162-1, EN 60945 ISO 11606, IEC 60945		×	×	×	×	
A.1/4.3	Snúðáttaviti	Regla V/12 (r)	Regla V/12 (d), IMO-ályktun A.424 (XI), IMO-ályktun A.694 (17), IMO-ályktun A.813 (19)	EN 61162-1, EN 60945, EN 8728; IEC 61162-1, IEC 60945, ISO 8728		×	×	×	×	
A.1/4.4	Ratsjárnúnaður	Regla V/12 (r)	Regla V/12 (g), Regla V/12 (h), IMO-ályktun A.477 (XII), IMO-ályktun A.694 (17), IMO-ályktun A.813 (19), IMO-ályktun MSC64 (67) 4. viðauki	EN 60936, EN 60945, EN 61162-1; IEC 60936, IEC 60945, IEC 61162-1		×	×	×	×	
A.1/4.5	ARPA-ratsjá	Regla V/12 (r)	Regla V/12 (j), IMO-ályktun A.422 (XI), IMO-ályktun A.694 (17), IMO-ályktun A.813 (19), IMO-ályktun A.823 (19)	EN 60872, EN 60945, EN 61162-1; IEC 60872, IEC 60945, IEC 61162-1		×	×	×	×	
A.1/4.6	Bergmálsdýptarmælir	Regla V/12 (r), Regla X/3	Regla V/12 (k), Regla X/3, IMO-ályktun A.224 (VII), IMO-ályktun A.694 (17), IMO-ályktun A.813 (19), IMO-ályktun MSC74 (69) 4. viðauki	EN 9875, EN 61162-1, EN 60945; ISO 9875, IEC 61162-1, IEC 60945		×	×	×	×	

Númer	Heiti	Regla SOLAS 74, ásamt breytingum ef gerðarviðurkenningar er krafist	Gildandi reglur SOLAS 74, ásamt breytingum og viðeigandi ályktunum og umburðarbréfum IMO ⁽¹⁾	Prófunarstaðlar ⁽²⁾	Aðferðareiningar við samræmismat					
					B+C	B+D	B+E	B+F	G	H
A.1/4.7	Búnaður til að mæla hraða og vegalengd	Regla V/12 (r), Regla X/3	Regla V/12 (l), Regla X/3, IMO-ályktun A.478 (XII), IMO-ályktun A.694 (17), IMO-ályktun A.813 (19), IMO-ályktun A.824 (19)	EN 61023, EN 61162-1 EN 60945; IEC 61023, IEC 61162-1, IEC 60945		×	×	×	×	
A.1/4.8	Stýrisvísir, snúningar á mínútur, dýfumælir	Regla V/12 (r)	Regla V/12 (m), IMO-ályktun A.694 (17), IMO-ályktun A.813 (19)	EN 60945; IEC 60945		×	×	×	×	
A.1/4.9	Snúningsvísir	Regla V/12 (r), Regla X/3	Regla V/12 (n), Regla X/3, IMO-ályktun A.526 (13), IMO-ályktun A.694 (17), IMO-ályktun A.813 (19)	EN 61162-1, EN 60945; IEC 61162-1, IEC 60945		×	×	×	×	
A.1/4.10	Miðunarstöð	Regla V/12 (r), Regla X/3	Regla V/12 (p), Regla X/3, IMO-ályktun A.529 (13), IMO-ályktun A.665 (16), IMO-ályktun A.694 (17), IMO-ályktun A.813 (19)	EN 60945; IEC 60945		×	×	×	×	
A.1/4.11	Lóran-C-búnaður	Regla V/12 (r), Regla X/3	Regla V/12 (p), Regla X/3, IMO-ályktun A.529 (13), IMO-ályktun A.694 (17), IMO-ályktun A.813 (19), IMO-ályktun A.818 (19)	EN 61075, EN 61162-1, EN 60945; IEC 61075, IEC 61162-1, IEC 60945		×	×	×	×	
A.1/4.12	Chayka-búnaður	Regla V/12 (r), Regla X/3	Regla V/12 (p), Regla X/3, IMO-ályktun A.529 (13), IMO-ályktun A.694 (17), IMO-ályktun A.813 (19), IMO-ályktun A.818 (19)	EN 61075, EN 61162-1, EN 60945; IEC 61075, IEC 61162-1, IEC 60945		×	×	×	×	

Númer	Heiti	Regla SOLAS 74, ásamt breytingum ef gerðarviðurkenningar er krafist	Gildandi reglur SOLAS 74, ásamt breytingum og viðeigandi ályktunum og umburðarbréfum IMO ⁽¹⁾	Prófunarstaðlar ⁽²⁾	Aðferðareiningar við samræmismat					
					B+C	B+D	B+E	B+F	G	H
A.1/4.13	Decca-siglingabúnaður	Regla V/12 (r), Regla X/3	Regla V/12 (p), Regla X/3, IMO-ályktun A.529 (13), IMO-ályktun A.694 (17), IMO-ályktun A.813 (19), IMO-ályktun A.816 (19)	EN 61135, EN 61162-1, EN 60945; IEC 61135, IEC 61162-1, IEC 60945		×	×	×	×	
A.1/4.14	GPS-staðsetningar-búnaður	Regla V/12 (r), Regla X/3	Regla V/12 (p), Regla X/3, IMO-ályktun A.529 (13), IMO-ályktun A.694 (17), IMO-ályktun A.813 (19), IMO-ályktun A.819 (19)	EN 61108-1, EN 61162-1, EN 60945; IEC 61108-1, IEC 61162-1, IEC 60945		×	×	×	×	
A.1/4.15	GLONASS-búnaður	Regla V/12 (r), Regla X/3	Regla V/12 (p), Regla X/3, IMO-ályktun A.529 (13), IMO-ályktun A.694 (17), IMO-ályktun A.813 (19), IMO-ályktun MSC.53 (66)	EN 61108-2, EN 61162-1, EN 60945; IEC 61108-2, IEC 61162-1, IEC 60945		×	×	×	×	
A.1/4.16	Sjálfstýring	Regla V/19	Regla V/19, IMO-ályktun A.342(IX), eins og henni var breytt með IMO-ályktun MSC 64 (67) 3. viðauka, IMO-ályktun A.694 (17), IMO-ályktun A.813 (19)	ISO/TR 11674, EN 61162-1, EN 60945; ISO/TR 11674, IEC 61162-1, IEC 60945		×	×	×	×	
A.1/4.17	Lóðslyfta	Regla V/17 (b)	Regla V/17 (b), IMO-ályktun A.426(XI), IMO MSC/umburðarbréf 568/1. endursk.	IMO-ályktun A.667(16), ISO 799						

⁽¹⁾ Tilmæli ITU, sem vitnað er til, eru þau sem um getur í alþjóðasamningum og viðeigandi ályktunum og umburðarbréfum Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar (IMO).

⁽²⁾ Ef vísað er til ályktana Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar (IMO) er átt við staða í viðeigandi hlutum viðauka við ályktanirnar, að frátöldum ákvæðum sjálfra ályktananna.

5. Fjarskiptabúnaður

Númer	Heiti	Regla SOLAS 74, ásamt breytingum ef gerðarviðurkenningar er krafist	Gildandi reglur SOLAS 74, ásamt breytingum og viðeigandi ályktunum og umburðarbréfum IMO (¹)	Prófunarstaðlar (²)	Aðferðareiningar við samræmismat					
					B+C	B+D	B+E	B+F	G	H
A.1/5.1	Metrabylgjufjarskiptastöð (VHF) sem sendir og tekur á móti stafrænu valkalli (DSC) og þráðlausum talsímafjarskiptum	Regla IV/14, Regla X/3	Regla IV/7.1.1, Regla X/3, IMO-ályktun A.524 (13), IMO-ályktun A.694 (17), IMO-ályktun A.803 (19), IMO-ályktun A.813 (19), IMO-ályktun MSC 68 (68) 1. viðauki, ITU-R 493, ITU-R 541	ETS 300 162-2, ETS 300 338, EN 300 828, EN 60945; IEC 61097-3, IEC 61097-7, IEC 60945		×	×	×	×	
A.1/5.2	Hlustvarsla fyrir stafrænt valkall (DSC) í metrabylgjutalstöðvarbúnaði (VHF)	Regla IV/14, Regla X/3	Regla IV/7.1.2, Regla X/3, IMO-ályktun A.609 (15), IMO-ályktun A.803 (19), IMO-ályktun A.813 (19), IMO-ályktun MSC 68 (68) 1. viðauki ITU-R 493, ITU-R 541	ETS 300 162-2, ETS 300 338, ETS 300 828, EN 301 033, EN 60945; IEC 61097-3, IEC 61097-8, IEC 60945		×	×	×	×	
A.1/5.3	NAVTEX-móttökutæki	Regla IV/14, Regla X/3	Regla IV/7.1.4, Regla X/3, IMO-ályktun A.525 (13), IMO-ályktun A.694 (17), IMO-ályktun A.813 (19), ITU-R 540, ITU-R 625	ETS 300 065 + A1, EN 301 011, EN 60945; IEC 61097-6, IEC 60945		×	×	×	×	
A.1/5.4	EGC-móttökutæki	Regla IV/14, Regla X/3	Regla IV/7.1.5, Regla X/3, IMO-ályktun A.570 (14), IMO-ályktun A.664 (16), IMO-ályktun A.694 (17), IMO-ályktun A.813 (19)	ETS 300 460 + A1, EN 300 829, EN 60945; IEC 61097-4, IEC 60945		×	×	×	×	

Númer	Heiti	Regla SOLAS 74, ásamt breytingum ef gerðarviðurkenningar er krafist	Gildandi reglur SOLAS 74, ásamt breytingum og viðeigandi ályktunum og umburðarbréfum IMO ⁽¹⁾	Prófunarstaðlar ⁽²⁾	Aðferðareiningar við samræmismat					
					B+C	B+D	B+E	B+F	G	H
A.1/5.5	Stuttbylgjubúnaður (HF) fyrir öryggistilkynningar til sjófarenda (MSI) (HF-NBDP-móttöku-búnaður)	Regla IV/14, Regla X/3	Regla IV/7.1.5, Regla X/3, IMO-ályktun A.694 (17), IMO-ályktun A.700 (17), IMO-ályktun A.806 (19), IMO-ályktun A.813 (19), ITU-R 491, ITU-R 492, ITU-R 625, ITU-R 688	ETS 300 067 og A1, EN 60945; IEC 61097-11, IEC 60945		×	×	×	×	
A.1/5.6	406 MHz neyðarbaujur (EPIRB) (COSPAS-SARSAT)	Regla IV/14, Regla X/3	Regla IV/7.1.6, Regla X/3, IMO-ályktun MSC56 (66), IMO-ályktun A.662 (16), IMO-ályktun A.694 (17), IMO-ályktun A.696 (17), IMO-ályktun A.763 (18), IMO-ályktun A.810 (19), IMO-ályktun A.813 (19), ITU-R 633	ETS 300 066-2, EN 60945; IEC 61097-2, IEC 60945		×	×	×	×	
A.1/5.7	Neyðarbaujur (EPIRB) á L-band (INMARSAT)	Regla IV/14, Regla X/3	Regla IV/7.1.6, Regla X/3, IMO-ályktun A.661 (16), IMO-ályktun A.662 (16), IMO-ályktun A.694 (17), IMO-ályktun A.812 (19), IMO-ályktun A.813 (19), ITU-R 632-3	ETS 300 372, EN 60945; IEC 61097-5, IEC 60945		×	×	×	×	
A.1/5.8	Hlustvarsla á 2182 kHz	Regla IV/14, Regla X/3	Regla IV/7.2, Regla X/3, IMO-ályktun A.383 (X), IMO-ályktun A.694 (17), IMO-ályktun A.813 (19), ITU-R 219, ITU-R 693	ETS 300 441, EN 301090, EN 60945; IEC 61097-15, IEC 60945		×	×	×	×	

Númer	Heiti	Regla SOLAS 74, ásamt breytingum ef gerðarviðurkenningar er krafist	Gildandi reglur SOLAS 74, ásamt breytingum og viðeigandi ályktunum og umburðarbréfum IMO ⁽¹⁾	Prófunarstaðlar ⁽²⁾	Aðferðareiningar við samræmismat					
					B+C	B+D	B+E	B+F	G	H
A.1/5.9	Tvítóna viðvörðunarbúnaður	Regla IV/14, Regla X/3	Regla IV/7.3, Regla X/3, IMO-ályktun A.421 (XI), IMO-ályktun A.571 (14), IMO-ályktun A.694 (17), IMO-ályktun A.813 (19), ITU-R M 219	ETS 300 373 + A1, EN 60945; IEC 61097-9, IEC 60945		×	×	×	×	
A.1/5.10	Millibylgjuloftskeyta-stöð (MF) sem sendir og tekur á móti stafrænu valkalli (DSC) og þráðlausum talsímafjarskiptum	Regla IV/14, Regla X/3	Regla IV/9.1.1, Regla IV/10.1.2, Regla X/3, IMO-ályktun A.334 (IX), IMO-ályktun A.610 (15), IMO-ályktun A.694 (17), IMO-ályktun A.804 (19), IMO-ályktun A.813 (19), IMO-ályktun MSC 68 (68) 2. viðauki, ITU-R M 219, ITU-R M 493 ITU-R M 541	ETS 300 338, ETS 300 373 + A1, EN 60945; IEC 61097-3, IEC 61097-9, IEC 60945		×	×	×	×	
A.1/5.11	Hlustvarsla fyrir stafrænt valkall (DSC) í þráðlausum fjarskiptum á millibylgju (MF)	Regla IV/14, Regla X/3	Regla IV/9.1.2, Regla IV/10.1.3, Regla X/3, IMO-ályktun A.610 (15), IMO-ályktun A.694 (17), IMO-ályktun A.804 (19), IMO-ályktun A.806 (19), IMO-ályktun A.813 (19), IMO-ályktun MSC 68 (68) 2. viðauki, ITU-R 493, ITU-R 541	ETS 300 338, ETS 300 373, EN 301 033, EN 60945; IEC 61097-3, IEC 61097-8, IEC 60945		×	×	×	×	
A.1/5.12	Inmarsat-B SES	Regla IV/14, Regla X/3	Regla IV/10.1.1, Regla X/3, IMO-ályktun A.570 (14), IMO-ályktun A.694 (17), IMO-ályktun A.698 (17), IMO-ályktun A.808 (19), IMO-ályktun A.813 (19)	IEC 61097-10, IEC 60945		×	×	×	×	

Númer	Heiti	Regla SOLAS 74, ásamt breytingum ef gerðarviðurkenningar er krafist	Gildandi reglur SOLAS 74, ásamt breytingum og viðeigandi ályktunum og umburðarbréfum IMO ⁽¹⁾	Prófunarstaðlar ⁽²⁾	Aðferðareiningar við samræmismat					
					B+C	B+D	B+E	B+F	G	H
A.1/5.13	Inmarsat-C SES	Regla IV/14, Regla X/3	Regla IV/10.1.1, Regla X/3, IMO-ályktun A.570 (14), IMO-ályktun A.663 (16), IMO-ályktun A.664 (16), IMO-ályktun A.694 (17), IMO-ályktun A.807 (19), IMO-ályktun A.813 (19), IMO-ályktun MSC 68 (68) 4. viðauki	ETS 300 460 + A1, EN 300 829, EN 60945; IEC 61097-4, IEC 60945		×	×	×	×	
A.1/5.14	Millibylgju-/stuttbylgju-loftskeytastöð (MF/HF) sem sendir og tekur á móti stafrænu valkalli (DSC), beintengdri prentun á þrengdu tíðnisviði (NBDP) og þráðlausum talsímafjarskiptum	Regla IV/14, Regla X/3	Regla IV/10.2.1, Regla X/3, IMO-ályktun A.613 (15), IMO-ályktun A.694 (17), IMO-ályktun A.806 (19), IMO-ályktun A.813 (19), IMO-ályktun MSC 68 (68) 3. viðauki, ITU-R 476, ITU-R 492, ITU-R 493, ITU-R 541, ITU-R 625	ETS 300 338, ETS 300 373 + A.1, ETS 300 067 + A.1, EN 60945; IEC 61097-3, IEC 61097-9, IEC 61097-11, IEC 60945		×	×	×	×	
A.1/5.15	Hlustvarsla fyrir stafrænt valkall (DSC) í þráðlausum fjarskiptum á millibylgju/stuttbylgju (MF/HF)	Regla IV/14, Regla X/3	Regla IV/10.2.2, Regla X/3, IMO-ályktun A.613 (15), IMO-ályktun A.694 (17), IMO-ályktun A.806 (19), IMO-ályktun A.813 (19), IMO-ályktun MSC 68 (68) 3. viðauki, ITU-R 493	ETS 300 338, ETS 300 373, EN 301 033, EN 60945, IEC 61097-3, IEC 61097-8, IEC 60945		×	×	×	×	
A.1/5.16	Tvíátta metrabylgju-talstöðvarbúnaður (VHF) fyrir flug	Regla IV/14, Regla X/3	Regla IV/7.5, Regla X/3, IMO-ályktun A.694 (17), IMO-ályktun A.813 (19), ICAO-samningurinn, 10. viðauki, alþjóðareglur um þráðlaus fjarskipti	TS 101 089, EN 60945; IEC 60945		×	×	×	×	

⁽¹⁾ Tilmæli ITU, sem vitnað er til, eru þau sem um getur í alþjóðasamningum og viðeigandi ályktunum og umburðarbréfum Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar (IMO).

⁽²⁾ Ef vísað er til ályktana Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar (IMO) er átt við staðla í viðeigandi hlutum viðauka við ályktanirnar, að frátöldum ákvæðum sjálfra ályktananna.

Viðauki A.2: Í alþjóðlegum gerningum er ekki að finna ítarlega prófunarstaðla fyrir þennan búnað

1. Björgunartæki

Númer	Heiti	Regla SOLAS 74, ásamt breytingum ef gerðarviðurkenningar er krafist	Prófunarstaðlar
A.2/1.1	Ratsjárspjall fyrir björgunarfleka	Regla III/4, III/34, IMO-ályktun MSC.48 (66)	
A.2/1.2	Leitarljós til notkunar í björgunarbátum og léttbátum	Regla III/4, III/34, IMO-ályktun MSC.48 (66)	
A.2/1.3	Efni í björgunargalla	Regla III/4, III/34, IMO-ályktun MSC.48 (66)	

2. Varnir gegn mengun sjávar

P.M.

3. Eldvarnir

Númer	Heiti	Regla SOLAS 74, ásamt breytingum ef gerðarviðurkenningar er krafist	Prófunarstaðlar
A.2/3.1	Föst slökkvitæki og handslökkvitæki	Regla II-2/6, II-2/7.1.3, II-2/7.2.3, II-2/7.3.1	
A.2/3.2	Úðakerfi (aðeins úðahaugar og sjálfvirkur úða- og viðvörunarbúnaður)	Regla II-2/12.3, II-2/36.1.2, II-2/36.2, II-2/41-2.5, II-2/52.2	ISO 6182
A.2/3.3	Stútar í föst háþrýstýringarkerfi fyrir sérstök rými	Regla II-2/37.1.3	IMO-ályktun A 123(V)
A.2/3.4	Ræsibúnaður fyrir rafala í kulda	Regla II-1/44.2	
A.2/3.5	Brunaslöngur	Regla II-2/4.7.1	EN 1924-4 (drög)
A.2/3.6	Tvíburatengi (tvíhæfir stútar) (úðun/sprautun)	Regla II-2/4.8.4 Regla II-2/41-2.1.5	
A.2/3.7	Föst eldskynjunar- og brunaviðvörunarkerfi fyrir vélarúm sem eru ómönnuð tímabundið	Regla II-2/14.1	EN 54-2
A.2/3.8	Reykskynjarar	Regla II-2/13.3.2	EN 54-7
A.2/3.9	Hitaskynjarar	Regla II-2/13.3.3	EN 54-5

Númer	Heiti	Regla SOLAS 74, ásamt breytingum ef gerðarviðurkenningar er krafist	Prófunarstaðlar
A.2/3.10	Rafknúin öryggisljós	Regla II-2/17.1.1.4	
A.2/3.11	Fatnaður sem veitir vörn gegn efnaáreiti	Regla II-2/54.2.6.1	EN 368, EN 369
A.2/3.12	Búnaður sem greinir súrefni og tilvist gass	Regla VI/3.1	
A.2/3.13	Ljósabúnaður sem eru hafður neðarlega	Regla II-2/28.1.10, II-2/28.1.11, II-2/41-2.4.7	IMO-ályktun A.752 (18), ISO/CD 15370

4. Siglingabúnaður

Númer	Heiti	Regla SOLAS 74, ásamt breytingum ef gerðarviðurkenningar er krafist	Prófunarstaðlar
A.2/4.1	Snúðáttaviti fyrir háhraðaför	Regla X/3, IMO-ályktun MSC.36 (63)	IMO-ályktun A.694 (17) IMO-ályktun A.813 (19) IMO-ályktun A.821 (19) EN 60945, EN 61162-1; IEC 60945, IEC 61162-1
A.2/4.2	Ratsjárnabúnaður fyrir háhraðaför	Regla X/3, IMO-ályktun MSC.36 (63)	IMO-ályktun A.694 (17) IMO-ályktun A.813 (19) IMO-ályktun A.820 (19) EN 60945, EN 61162-1; IEC 60945, IEC 61162-1, síðar IEC 60936-2
A.2/4.3	Sjálfstýring (stefnustjórnabúnaður) fyrir háhraðaför	Regla X/3, IMO-ályktun MSC.36 (63)	IMO-ályktun A.694 (17) IMO-ályktun A.813 (19) IMO-ályktun A.822 (19) EN 60945, EN 61162-1; IEC 60945, IEC 61162-1
A.2/4.4	Rafseguláttaviti fyrir háhraðaför	Regla V/12 (r) Regla X/3	IMO-ályktun A.694 (17) IMO-ályktun A.813 (19) EN 60945, EN 61162-1; IEC 60945, IEC 61162-1, síðar ISO 11606
A.2/4.5	Dagljós til merkjasendinga fyrir háhraðaför	Regla X/3, IMO-ályktun MSC.36 (63)	IMO-ályktun A.694 (17) IMO-ályktun A.813 (19) EN 60945; IEC 60945
A.2/4.6	Leitarljós fyrir háhraðaför	Regla X/3, IMO-ályktun MSC.36 (63)	IMO-ályktun A.694 (17) IMO-ályktun A.813 (19) EN 60945, EN 61162-1; IEC 60945, IEC 61162-1

Númer	Heiti	Regla SOLAS 74, ásamt breytingum ef gerðarviðurkenningar er krafist	Prófunarstaðlar
A.2/4.7	Nætursjónbúnaður fyrir háhraðaför	Regla X/3, IMO-ályktun MSC.36 (63)	IMO-ályktun A.694 (17) IMO-ályktun A.813 (19) EN 60945, EN 61162-1; IEC 60945, IEC 61162-1
A.2/4.8	Stjórnubúnaður fyrir siglingaleið	drög að reglu V/19.1	IMO-ályktun A.694 (17) IMO-ályktun A.813 (19) IMO-ályktun MSC74 (69) 2. viðauki, EN 61162-1, síðar EN 62065, EN 60945 IEC 61162-1, síðar IEC 62065, IEC 60945
A.2/4.9	Sjálfvirkur ferilritari	drög að reglu V/19.1	IMO-ályktun A.694 (17) IMO-ályktun A.813 (19) IMO-ályktun MSC 64 (67) 4. viðauki, EN 61162-1, síðar EN 60872-2, EN 60945; IEC 61162-1, síðar IEC 60872-2, IEC 60945
A.2/4.10	Rafstýrð ratsjárútsætning (EPA)	drög að reglu V/19.1	IMO-ályktun A.694 (17) IMO-ályktun A.813 (19) IMO-ályktun MSC64 (67) 4. viðauki, EN 61162-1, síðar EN 60872-3, EN 60945; IEC 61162-1, síðar IEC 60872-3, IEC 60945
A.2/4.11	Rafeindasjókort (ECDIS)	drög að reglu V/19.1	IMO-ályktun A.694 (17) IMO-ályktun A.813 (19) IMO-ályktun A.817 (19), IMO-ályktun MSC64 (67) 5. viðauki, EN 61174, EN 61162-1, EN 60945; IEC 61174, IEC 61162-1, IEC 60945
A.2/4.12	Rafeindasjókort (ECDIS) til vara	drög að reglu V/19.1	IMO-ályktun A.694 (17) IMO-ályktun A.813 (19) IMO-ályktun MSC64 (67) 5. viðauki, EN 61162-1, síðar EN 60936-4, EN 60945; IEC 61162-1, síðar IEC 60936-4, IEC 60945
A.2/4.13	Rastað kerfi fyrir rafeindasjókort (RCDS)	drög að reglu V/19.1	IMO-ályktun A.694 (17) IMO-ályktun A.813 (19) EN 61162-1, EN 60945; IEC 61162-1, IEC 60945

Númer	Heiti	Regla SOLAS 74, ásamt breytingum ef gerðarviðurkenningar er krafist	Pröfunarstaðlar
A.2/4.14	Samsettur búnaður fyrir GPS/GLONASS	drög að reglu V/19.1	IMO-ályktun A.529 (13), IMO-ályktun A.694 (17), IMO-ályktun A.813 (19), IMO-ályktun MSC74 (69) 1. viðauki, EN 61162-1, síðar EN 61108-3, EN 60945; IEC 61162-1, síðar IEC 61108-3, IEC 60945
A.2/4.15	DGPS, DGLONASS-búnaður	drög að reglu V/19.1	IMO-ályktun A.529 (13), IMO-ályktun A.694 (17), IMO-ályktun A.813 (19), IMO-ályktun MSC64 (67) 2. viðauki, EN 61162-1, síðar EN 61108-4, EN 60945; IEC 61162-1, síðar IEC 61108-4, IEC 60945
A.2/4.16	Alhliða AIS-búnaður	drög að reglu V/19.1	IMO-ályktun A.694 (17), IMO-ályktun A.813 (19), IMO-ályktun MSC74 (69) 3. viðauki, EN 61162-1, síðar EN 61993-2, EN 60945; IEC 61162-1, síðar IEC 61993-2, IEC 60945
A.2/4.17	Siglingarriti	drög að reglu V/19.1, V/22	IMO-ályktun A.694 (17), IMO-ályktun A.813 (19), IMO-ályktun A.861 (20), EN 61162-1, síðar EN 61996, EN 60945; IEC 61162-1, síðar IEC 61996, IEC 60945
A.2/4.18	Samtengd siglinga- og staðarákvörðunar-kerfi	drög að reglu V/19.1	IMO-ályktun A.694 (17), IMO-ályktun A.813 (19), IMO-ályktun A... (...) í undirbúningi hjá NAV, EN 61162-1, EN 61924, EN 60945; IEC 61162-1, IEC 61924, IEC 60945
A.2/4.19	Samtengt brúar- og stjórnkerfi	drög að reglu V/19.1	IMO-ályktun A.694 (17), IMO-ályktun A.813 (19), IMO-ályktun MSC64 (67) 1. viðauki, EN 61162-1, EN 61209, EN 60945; IEC 61162-1, IEC 61209, IEC 60945
A.2/4.20	Endurvarpsmagnari	drög að reglu V/19.1	IMO-ályktun A.615 (15), IMO-ályktun A.694 (17), IMO-ályktun A.813 (19), ITU-R 1176; IEC 60945; EN 60945; IEC 60945

5. **Fjarskiptabúnaður**

Númer	Heiti	Regla SOLAS 74, ásamt breytingum ef gerðarviðurkenningar er krafist	Prófunarstaðlar
A.2/5.1	Neyðarbaujur (EPIRB) með metrabylgju-talstöðvarbúnaði (VHF)	Regla IV/14 Regla X/3	IMO-ályktun A.612 (15), IMO-ályktun A.662 (16), IMO-ályktun A.694 (17), IMO-ályktun A.805 (19), IMO-ályktun A.813 (19), ITU-R 693 EN 60945; IEC 60945
A.2/5.2	Varaorka fyrir sendistöðvar	Regla IV/14	Síðar EN 61097-14, EN 60945; Síðar IEC 61097-14, IEC 60945

6. **Búnaður sem krafist er samkvæmt COLREG 72**

Númer	Heiti	Regla COLREG 72, ásamt breytingum ef gerðarviðurkenningar er krafist	Prófunarstaðlar
A.2/6.1	Siglingaljós	I. viðauki/14	IMO-ályktun A.694 (17), IMO-ályktun A.813 (19), EN 60945; IEC 60945
A.2/6.2	Hljóðmerkjabúnaður	III. viðauki/3	

7. **Öryggisbúnaður fyrir búlkaskip**

Númer	Heiti	Regla SOLAS 74, ásamt breytingum ef gerðarviðurkenningar er krafist	Prófunarstaðlar
A.2/7.1	Hleðslutæki	Regla XII/11, 1997 5. ályktun SOLAS-ráðstefnunnar	Tilmæli IACS nr. 48 um hleðslutæki (SOLAS/CONF.4/7)“

2000/EES/60/17

**ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR
nr. 117/1999****frá 30. september 1999****um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta)
við EES-samninginn**

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

IX. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 95/1999 frá 16. júlí 1999⁽¹⁾.

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 1999/103/EB frá 26. janúar 1999 varðandi beitingu tilskipunar ráðsins 72/166/EBE um samræmingu á lögum aðildarríkja um ábyrgðartryggingu vegna notkunar vélknúinna ökutækja, og til að kveða á um skyldu til að viðhalda váttryggingu gagnvart slíkri ábyrgð⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:*1. gr.*

Eftirfarandi undirliður bætist við 8. lið (tilskipun ráðsins 72/166/EBE) í IX. viðauka við samninginn:

„– **399 D 0103:** Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 1999/103/EB frá 26. janúar 1999 (Stjtið. EB L 33, 6.2.1999, bls. 25).“

2. gr.

Fullgiltur texti ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 1999/103/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 1. október 1999, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

Gjört í Brussel 30. september 1999.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

N. v. Liechtenstein

formaður.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 296, 23.11.2000, bls. 61 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 55, 23.11.2000, bls. 160.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 33, 6.2.1999, bls. 25.

ÁKVÖRDUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

frá 26. janúar 1999

varðandi beitingu tilskipunar ráðsins 72/166/EBE um samræmingu á lögum aðildarríkja um ábyrgðartryggingu vegna notkunar vélknúinna ökutækja, og til að kveða á um skyldu til að viðhalda váttryggingu gagnvart slíkri ábyrgð(*)

(tilkynnt með númeri C(1999) 109)

(1999/103/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 72/166/EBE frá 24. apríl 1972 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um ábyrgðartryggingu vegna notkunar vélknúinna ökutækja, og til að kveða á um skyldu til að viðhalda váttryggingu gagnvart slíkri ábyrgð⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 90/232/EBE⁽²⁾, einkum 2. mgr. 2. gr. og 3. mgr. 7. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Um núverandi tengsl milli landsskrifstofa alþjóðlegra bifreiðatrygginga í aðildarríkjunum og í Noregi, Sviss, Ungverjalandi, Tékklandi, Slóvakíu, Íslandi og Slóveníu, í skilningi 3. mgr. 1. gr. tilskipunar 72/166/EBE („landsskrifstofur“), sem sameiginlega kveða á um hagkvæmar leiðir til að fella niður tryggingaeftirlit með ökutækjum sem allajafna eru staðsett á yfirráðasvæðum þessara 19 landa, gilda eftirfarandi samningar, til viðbótar samræmda samningnum milli landsskrifstofa frá 2. september 1951 varðandi fyrirkomulag á notkun græna skirteinisins (viðbótarsamningar), sem voru gerðir:

- hinn 12. desember 1973 milli landsskrifstofa hinna níu aðildarríkja og landsskrifstofa Austurríkis, Finnlands, Noregs, Svíþjóðar og Sviss og útvíkkun þess samnings 15. mars 1986 þannig að hann taki einnig til landsskrifstofanna í Portúgal og á Spáni og hinn 9. október 1987 til landsskrifstofunnar í Grikklandi,
- hinn 22. apríl 1974 milli hinna 14 upphaflegu undirritunaraðila að viðbótarsamningnum frá 12. desember 1973 og landsskrifstofunnar í Ungverjalandi,
- hinn 22. apríl 1974 milli hinna 14 upphaflegu undirritunaraðila að viðbótarsamningnum frá 12. desember 1973 og landsskrifstofunnar í Tékkóslóvakíu,

— hinn 14. mars 1986 milli landsskrifstofunnar í Grikklandi og landsskrifstofanna í Tékkóslóvakíu og Ungverjalandi.

Framkvæmdastjórnin samþykkti þar næst ákvarðanir 74/166/EBE⁽³⁾ og 74/167/EBE⁽⁴⁾ frá 6. febrúar 1974, 75/23/EBE⁽⁵⁾ frá 13. desember 1974, 86/218/EBE⁽⁶⁾, 86/219/EBE⁽⁷⁾ og 86/220/EBE⁽⁸⁾ frá 16. maí 1986 og 88/367/EBE⁽⁹⁾, 88/368/EBE⁽¹⁰⁾ og 88/369/EBE⁽¹¹⁾ frá 18. maí 1988 um beitingu á tilskipun 72/166/EBE þar sem hverju aðildarríki er gert að hætta eftirliti með ábyrgðartryggingu ökutækja sem allajafna eru staðsett á evrópsku yfirráðasvæði annars aðildarríkis eða á yfirráðasvæðum Ungverjaland, Tékkóslóvakíu, Svíþjóðar, Finnlands, Noregs, Austurríkis og Sviss og viðbótarsamningarnir taka til.

Landsskrifstofurnar hafa endurskoðað og sameinað texta viðbótarsamninganna og látið einn samning koma í þeirra stað („marghliða ábyrgðarsamninginn“) sem var gerður hinn 15. mars 1991 í samræmi við meginreglurnar í 2. mgr. 2. gr. tilskipunar 72/166/EBE.

Framkvæmdastjórnin samþykkti þar næst ákvörðun 91/323/EBE⁽¹²⁾ frá 30. maí 1991 um ógildingu viðbótarsamninganna þar sem aðildarríkjunum er gert að hætta eftirliti með ábyrgðartryggingum ökutækja sem eru allajafna staðsett á evrópsku yfirráðasvæði annars aðildarríkis eða á yfirráðasvæðum Ungverjaland, Tékkóslóvakíu, Svíþjóðar, Finnlands, Noregs, Austurríkis og Sviss, sem voru sameinaðir í marghliða ábyrgðarsamningnum frá 1. júní 1991.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 33, 6.2.1999, bls. 25, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 117/1999 frá 30. september 1999 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

(¹) Stjtið. EB L 103, 2. 5. 1972, bls. 1.

(²) Stjtið. EB L 129, 19. 5. 1990, bls. 35.

(³) Stjtið. EB L 87, 30. 3. 1974, bls. 13.

(⁴) Stjtið. EB L 87, 30. 3. 1974, bls. 14.

(⁵) Stjtið. EB L 6, 10. 1. 1975, bls. 33.

(⁶) Stjtið. EB L 153, 7. 6. 1986, bls. 52.

(⁷) Stjtið. EB L 153, 7. 6. 1986, bls. 53.

(⁸) Stjtið. EB L 153, 7. 6. 1986, bls. 54.

(⁹) Stjtið. EB L 181, 12. 7. 1988, bls. 45.

(¹⁰) Stjtið. EB L 181, 12. 7. 1988, bls. 46.

(¹¹) Stjtið. EB L 181, 12. 7. 1988, bls. 47.

(¹²) Stjtið. EB L 177, 5. 7. 1991, bls. 25.

Framkvæmdastjórnin samþykkti ákvörðun 93/43/EBE ⁽¹³⁾ þar sem aðildarríkjunum er gert, frá og með 1. janúar 1993, að hætta eftirliti með ábyrgðartryggingu ökutækja sem eru allajafna staðsett á yfirráðasvæði Íslands og falla undir marghliða ábyrgðarsamninginn milli landsskrifstofa frá 15. mars 1991.

Landsskrifstofurnar breyttu marghliða ábyrgðarsamningnum á grundvelli viðbótarinnar frá 17. september 1993, þannig að hann nái yfir Tékkland og Slóvakíu.

Framkvæmdastjórnin samþykkti þar næst ákvörðun 97/828/EB ⁽¹⁴⁾ frá 27. október 1997 en samkvæmt henni var marghliða ábyrgðarsamningurinn útvíkkaður þannig að hann taki til Slóveníu frá og með 1. nóvember 1997.

Króatía undirritaði marghliða ábyrgðarsamninginn hinn 17. september 1998.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Frá og með 1. febrúar 1999 skal hvert aðildarríki um sig hætta eftirliti með ábyrgðartryggingum ökutækja sem eru allajafna staðsett á yfirráðasvæði Króatíu og falla undir

marghliða ábyrgðarsamninginn milli landsskrifstofa frá 15. mars 1991.

2. gr.

Aðildarríkin skulu þegar í stað tilkynna framkvæmdastjórninni um ráðstafanir sem eru gerðar vegna beitingar þessarar ákvörðunar.

3. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 26. janúar 1999.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Mario MONTI

framkvæmdastjóri.

⁽¹³⁾ Stjtið. EB L 16, 25. 1. 1993, bls. 51.

⁽¹⁴⁾ Stjtið. EB L 343, 13. 12. 1997, bls. 25.

2000/EES/60/18

**ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR
nr. 118/1999****frá 30. september 1999****um breytingu á X. viðauka (Hljóð- og myndmiðlun)
við EES-samninginn**

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahags-
svæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um
breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er
nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

X. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun
sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 82/1999 frá 25. júní
1999⁽¹⁾.

Ályktun ráðsins og fulltrúa ríkisstjórna aðildarríkjanna,
sem komu saman á vegum ráðsins, 1999/C 30/01 frá
25. janúar 1999 um opinberan útvarpsrekstur⁽²⁾ skal felld
inn í samninginn.

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Eftirfarandi liður komi aftan við 3. lið (tilmæli ráðsins
98/560/EB) í X. viðauka við samninginn.

„4. **499 Y 0205(01)**: Ályktun ráðsins og fulltrúa ríkis-
stjórna aðildarríkjanna, sem komu saman á vegum
ráðsins, 1999/C 30/01 frá 25. janúar 1999 um opinberan
útvarpsrekstur (Stjtið. EB C 30, 5.2.1999, bls. 1).“

2. gr.

Fullgiltur texti ályktunar ráðsins og fulltrúa ríkisstjórna
aðildarríkjanna, sem komu saman á vegum ráðsins, 1999/C
30/01, á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu
þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 1. október 1999, að því
tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr.
samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við
Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

Gjört í Brussel 30. september 1999.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

N. v. Liechtenstein

formaður.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 296, 23.11.2000, bls.39 og EES-viðbætur við Stjtið. EB
nr. 54, 23.11.2000, bls. 99.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 30, 5.2.1999, bls. 1.

**ÁLYKTUN RÁÐSINS OG FULLTRÚA RÍKISSTJÓRNA AÐILDARRÍKJANNA, SEM
KOMU SAMAN Á VEGUM RÁÐSINS**

frá 25. janúar 1999

um opinberan útvarpsrekstur(*)

(1999/C 30/01)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS OG FULLTRÚAR RÍKISSTJÓRNA AÐILDARRÍKJA EVRÓPUBANDALAGSINS, SEM KOMU SAMAN Á VEGUM RÁÐSINS,

- A) vísa til umræðna ráðsins um opinberan útvarpsrekstur,
- B) hafa í huga þá staðreynd að opinber útvarpsrekstur, í ljósi þess menningarlega, félagslega og lýðræðislega hlutverks sem hann gegnir í þágu almannahagsmuna, hafi grundvallarþýðingu við að tryggja lýðræði, fjölraði, félagslega samheldni, fjölbreytni í menningu og tungumálum,
- C) leggja áherslu á að aukin fjölbreytni þess dagskrárefnis sem í boði er í hinu nýja fjölmiðlaumhverfi auki mikilvægi hins almenna hlutverks opinberra útvarpsrekstraraðila,
- D) hafa hugfast að valdsvið aðildarríkjana varðandi kvaðir og fjármögnun hefur verið staðfest í bókuninni við Amsterdam-sáttmálann um opinberan útvarpsrekstur í aðildarríkjunum,

VEKJA ATHYGLI Á OG ÁRÉTTA AÐ:

- 1) Amsterdam-bókunin staðfestir að það er samhljóða vilji aðildarríkjana að leggja áherslu á hlutverk opinbers útvarpsrekstrar.
- 2) Ákvæði stofnsáttmála Evrópubandalagsins skuli því vera með fyrirvara um valdsvið aðildarríkjana til að fjármagna opinberan útvarpsrekstur að svo miklu leyti sem slík fjármögnun er veitt útvarpsfyrirtækjum

þannig að þau geti uppfyllt þær almennu þjónustukvaðir sem þeim hafa verið faldar og hafa verið skilgreindar og skipulagðar af hverju aðildarríki, og að svo miklu leyti sem slík fjármögnun hefur ekki áhrif á viðskiptakjör og samkeppni í bandalaginu að því marki sem myndi vera andstætt almannahagsmunum, þó þannig að tekið sé tillit til kvaða hinnar opinberu þjónustu.

- 3) Opinber útvarpsrekstur þarf áfram að njóta góðs af tækniþróun til að geta staðið við skuldbindingar sínar.
- 4) Nauðsynleg forsenda þess að geta uppfyllt sérstakar kvaðir opinbers útvarpsrekstrar er viðtækur almennur aðgangur að mismunandi rásum og þjónustu, án mismununar og á grundvelli jafna tækifæra.
- 5) Samkvæmt skilgreiningu á kvöðum opinbers útvarpsrekstrar aðildarríkjana hefur opinber útvarpsrekstur mikilvægu hlutverki að gegna við að veita almenningi hlutdeild í nýrri hljóð- og myndmiðlunarþjónustu, upplýsingaþjónustu og nýrri tækni.
- 6) Varðveita skal og auka getu opinbers útvarpsrekstrar til að bjóða almenningi góða dagskrá og þjónustu, þar með talið gegnum þróun og fjölbreytileika starfseminnar á hinni stafrænu öld.
- 7) Opinber útvarpsrekstur skal áfram vera fær um að bjóða samfélaginu í heild fjölbreytta dagskrá, í samræmi við kvaðir sínar eins og aðildarríkin skilgreina þær. Í þessu sambandi er rétt að opinberir útvarpsrekstraraðilar leitist við að ná til stórs hóps áhorfenda eða áheyrenda.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 30, 5.2.1999, bls. 1, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 118/1999 frá 30. september 1999 um breytingu á X. viðauka (Hljóð- og myndmiðlun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

2000/EES/60/19

**ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR
nr. 119/1999****frá 24. september 1999****um breytingu á XI. viðauka (Fjarskiptaþjónusta)
við EES-samninginn**

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahags-
svæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um
breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er
nefnt hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

XI. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun
sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 84/1999 frá 25. júní
1999⁽¹⁾.

Ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 128/1999/EB frá
14. desember 1998 um að taka upp þriðju kynslóð þráð-
lausra farstöðva- og fjarskiptakerfa (altæka farstöðva-
kerfisins (UMTS)) í bandalaginu með samræmdum
hætti⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

Aðlagð ber ákvæði um alþjóðleg viðhorf í ákvörðun nr.
128/1999/EB með tilliti til samningsins.

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:*1. gr.*

Eftirfarandi liður komi aftan við lið 5cc (tilskipun
Evrópuþingsins og ráðsins 97/13/EB) í XI. viðauka við
samninginn á undan fyrirsögninni „Póstþjónusta“:

„5cd. **399 D 0128:** Ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins
nr. 128/1999/EB frá 14. desember 1998 um að taka
upp þriðju kynslóð þráðlausra farstöðva- og

fjarskiptakerfa (altæka farstöðvakerfisins (UMTS))
í bandalaginu með samræmdum hætti (Stjtið. EB
L 17, 22.1.1999, bls. 1).“

Ákvæði ákvörðunarinnar skulu, að því er þennan samning
varðar, aðlöguð sem hér segir:

Ákvæði 9. gr. gilda með fyrirvara um rétt EFTA-ríkis til að
gera ráðstafanir varðandi UMTS-þjónustu og UMTS-
búnað í þriðju löndum, eða til þess að gera tvíhliða eða
marghliða samninga í tengslum við UMTS við þriðju lönd
og alþjóðastofnanir í eigin þágu. Framkvæmdastjórnin og
EFTA-ríkin skulu veita hvert öðru upplýsingar og, að
fenginni beiðni, hafa samráð um slíkar ráðstafanir eða
samningaviðræður innan sameiginlegu EES-nefndar-
innar.“

2. gr.

Fullgiltur texti ákvörðunar Evrópuþingsins og ráðsins
128/1999/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við
útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 25. september 1999, að
því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr.
samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-
nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við
Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

Gjört í Brussel 24. september 1999.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

N. v. Liechtenstein

formaður.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 296, 23.11.2000, bls. 44 og EES-viðbætur við Stjtið. EB
nr. 54, 23.11.2000, bls. 132.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 17, 22.1.1999, bls. 1.

ÁKVÖRÐUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS nr. 128/1999/EB**frá 14. desember 1998****um að taka upp þriðju kynslóð þráðlausra farstöðva- og fjarskiptakerfa (altæka farstöðvakerfisins (UMTS)) í bandalaginu með samræmdum hætti(*)**

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFU,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 57., 66. og 100. gr. a,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,með hliðsjón af álitum svæðanefndarinnar ⁽³⁾,í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 189. gr. b í sáttmálanum ⁽⁴⁾,*og að teknu tilliti til eftirfarandi:*

- 1) Hinn 29. maí 1997 lagði framkvæmdastjórnin fram orðsendingu til Evrópuþingsins, ráðsins, efnahags- og félagsmálanefndarinnar og svæðanefndarinnar um frekari þróun þráðlausra farstöðva- og fjarskiptakerfa.
- 2) Hinn 15. október 1997 lagði framkvæmdastjórnin fram orðsendingu um áætlun og stefnumörkun að því er varðar frekari þróun þráðlausra farstöðva- og fjarskiptakerfa (altæka farstöðvakerfisins (UMTS)).
- 3) Hinn 1. desember 1997 fór ráðið þess á leit við framkvæmdastjórnina að hún legði fram tillögu að ákvörðun sem Evrópuþingið og ráðið myndu taka í byrjun árs 1998, og gerði kleift að vinna að

stefnumörkun varðandi efnisatriði málsins og auðvelda, innan gildandi lagaramma bandalagsins, skjóta afgreiðslu leyfa í altæka farstöðvakerfinu (UMTS) og, þar sem við á og á grundvelli núverandi úthlutunar valdsviða, með tilliti til samræmdrar úthlutunar mismunandi tíðnisviða í bandalaginu og reikis um alla Evrópu. Evrópuþingið samþykkti, 29. janúar 1998, ályktun þar sem fram kom mikill stuðningur þess við orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar frá 15. október 1997.

- 4) Þróa þarf nýja kynslóð nýstárlegra kerfa til veitingar þráðlausrar margmiðlunarþjónustu um breiðband, þar með talið Netþjónustu og annarar þjónustu sem grundvallast á IP-samskiptareglum (Internet Protocol), til að veita sveigjanlega og persónulega þjónustu og styðja við háhraðaflutning gagna þar sem blandað er saman notkun fastra jarðstöðva, færanlegs búnaðar og gervihnatta. Þessi ákvörðun gildir með fyrirvara um ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins 710/97/EB frá 24. mars 1997 um samræmda nálgun á samþykkisveitingu á sviði gervihnattatengdrar persónusamskiptaþjónustu í bandalaginu ⁽⁵⁾. Nauðsynlegt er að tryggja hraðan markaðsaðgang þannig að nægileg samkeppni geti tryggt snurðulausa, hnattræna þjónustu, lágan kostnað og nýjar þjónustuleiðir.

- 5) Á Alþjóðaráðstefnunni um stjórnun þráðlausra fjarskipta (WARC 92) árið 1992 skilgreindi Alþjóða-fjarskiptasambandið (ITU) tíðniróf fyrir þróun bæði gervihnatta- og jarðstöðvahluta „Future Public Land Mobile Telecommunications System“ (FPLMTS), síðar nefnt IMT-2000 (alþjóðleg farstöðvafjarskipti 2000). Samkvæmt ITU-ályktun 212 og samkvæmt Alþjóðaráðstefnunni um stjórnun þráðlausra fjarskipta 1995 (WRC 95) ætti framkvæmd jarðstöðvahlutans að hefjast kringum árið 2000.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 17, 22.1.1999, bls. 1, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 119/1999 frá 24. september 1999 um breytingu á XI. viðauka (Fjarskiptaþjónusta) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 131, 29. 4. 1998, bls. 9 og Stjtið. EB C 276, 4. 9. 1998, bls. 4.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 214, 10. 7. 1998, bls. 92.

⁽³⁾ Álit var skilað 16. september 1998 (Stjtið. EB C 373, 2. 12. 1998).

⁽⁴⁾ Álit Evrópuþingsins frá 18. júní 1998 (Stjtið. EB C 210, 6. 7. 1998), sameiginleg afstaða ráðsins frá 24. september 1998 (Stjtið. EB C 333, 30. 10. 1998, bls. 56) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 18. nóvember 1998 (Stjtið. EB C 379, 7. 12. 1998). Ákvörðun ráðsins frá 30. nóvember 1998.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 105, 23. 4. 1997, bls. 4.

- 6) Hugmyndin um altækt farstöðvakerfi (UMTS) í bandalaginu þarf að vera samrýmanleg hugmyndinni um þriðju kynslóðar farstöðvakerfi, sem nefnd hafa verið alþjóðleg farstöðvafjarskipti 2000 (IMT 2000) og voru þróuð af Alþjóðafjarskiptasambandinu (ITU) á alþjóðavísu á grundvelli ITU-ályktunar 212.
- 7) Farstöðvafjarskipti og þráðlaus fjarskipti hafa lykilþýðingu bæði fyrir þróun fjarskiptaiðnaðar bandalagsins og upplýsingasamfélagsins og enn fremur fyrir efnahag og atvinnu í bandalaginu í heild. Framkvæmdastjórnin samþykkti, hinn 3. desember 1997, grænbók um samleitni fjarskipta-, fjölmiðla- og upplýsingatæknigeiranna og áhrif hennar á löggjöf. Á grundvelli samráðs í framhaldi af grænbókinni mun framkvæmdastjórnin hafa í huga áhrif samleitni á altæka farstöðvakerfið (UMTS), einkum með tilliti til endurskoðunar löggjafar bandalagsins um fjarskipti árið 1999.
- 8) Skjótar og markvissar aðgerðir þarf á vettvangi bandalagsins til að skapa hagstætt umhverfi fyrir fjárfestingar og uppsetningu altæka farstöðvakerfisins (UMTS) og stuðla að þróun þjónustu innan bandalagsins, innan Evrópu og hnattrænt á eins stóru svæði og unnt er. Aðildarríkjunum ber að leyfa skjóta og samræmda uppsetningu dreifikerfa og þjónustu í samhæfða, altæka farstöðvakerfinu (UMTS) í bandalaginu á grundvelli meginreglna um innri markaðinn og í samræmi við evrópska staðla fyrir altæka farstöðvakerfið (UMTS), sem samþykktir hafa verið eða þróaðir af Fjarskiptastaðlastofnun Evrópu (ETSI), þar sem þeir liggja fyrir, þar með talið einkum sameiginlegur, opinn og alþjóðlega samkeppnishæfur staðall fyrir þráðlausa skilfleti. Sundurleit innlend lög og stjórnsýslufyrirmæli geta hindrað eða komið í veg fyrir veitingu þjónustu í altæka farstöðvakerfinu (UMTS) og frjálsa flutninga hlutaðeigandi búnaðar í bandalaginu og hnattrænt.
- 9) Löggjöf bandalagsins, þar með talið samkeppnisreglur, gildir um þetta svið, einkum tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 96/2/EB frá 16. janúar 1996 um breytingu á tilskipun 90/388/EBE að því er varðar farstöðva- og einkafjarskipti ⁽⁶⁾, tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 96/19/EB frá 13. mars 1996 um breytingu á tilskipun 90/388/EBE að því er varðar afnám samkeppnishæfta á mörkuðum fyrir fjarskipti ⁽⁷⁾, tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/13/EB frá 10. apríl 1997 um sameiginlegan ramma um almennar heimildir og rekstrarleyfi fyrir almenn leyfi og einstök leyfi á sviði fjarskiptaþjónustu ⁽⁸⁾, tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/33/EB frá 30. júní 1997 um samtengingu í fjarskiptum til að tryggja altæka þjónustu og rekstrarsamhæfi með því að beita meginreglum um frjálsan aðgang að netum (ONP) ⁽⁹⁾ og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/66/EB frá 15. desember 1997 um vinnslu persónuupplýsinga og um verndun einkalífsins á fjarskiptasviðinu ⁽¹⁰⁾. Sá listi skilyrða, sem tengja má heimildum fyrir altæka farstöðvakerfið (UMTS) í samræmi við tilskipun 97/13/EB er með fyrirvara um ráðstafanir sem aðildarríkin hafa gert til almannaheilla, samanber ákvæði sáttmálans, einkum 36. og 56. gr., sérstaklega í tengslum við almannaöryggi, þar á meðal rannsókn á refsiverðu athæfi.
- 10) Fyrirtæki, sem bjóða fram net og þjónustu í altæka farstöðvakerfinu (UMTS) eða þjónustu um slík net, skulu geta komist inn á markaðinn án ónauðsynlegra takmarkana eða hárrar gjaldtöku til að unnt verði að koma á öflugum markaði og viðtækri samkeppnishæfri þjónustu.
- 11) Í samræmi við lög bandalagsins, einkum tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/13/EB og tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 96/2/EB ber: í fyrsta lagi að takmarka rekstrarleyfi til að stofnsetja og/eða starfrækja altæk farstöðvakerfi (UMTS), í öðru lagi má aðeins takmarka fjölda útgefna leyfa fyrir altæk farstöðvakerfi á grundvelli þess að tíðniróf sé sannanlega af skornum skammti og í þriðja lagi, ætti að úthluta leyfum á grundvelli hlutlægra, nákvæmra viðmiðana án mismununar og í réttum hlutföllum, óháð því hvort einstakir umsækjendur um leyfi eru þegar stjórnendur annarra kerfa.
- 12) Leyfin ættu að gera reiki milli landa kleift og aðildarríkin ættu að hvetja til þess, til að tryggja þjónustu í öllu bandalaginu og um alla Evrópu. Hafa skyldi samvinnu við Samtök póst- og símastjórna í Vestur-Evrópu (CEPT) gegnum Evrópunefnd um starfsreglur á fjarskiptasviðinu (ECTRA) fyrir altæka farstöðvakerfið (UMTS). Þegar þörf krefur ber að gefa út umboð til að koma á fót einnarviðkomuaðferð fyrir þjónustu.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 20, 26. 1. 1996, bls. 59.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 74, 22. 3. 1996, bls. 13.

⁽⁸⁾ Stjtið. EB L 117, 7. 5. 1997, bls. 15.

⁽⁹⁾ Stjtið. EB L 199, 26. 7. 1997, bls. 32.

⁽¹⁰⁾ Stjtið. EB L 24, 30. 1. 1998, bls. 1.

- 13) Umfang tíðnisviða, sem verða aðgengileg, mun hafa bein áhrif á hve samkeppnishæfur markaðurinn verður. Því ætti að taka mið af áætlaðri eftirspurn þegar umfang tíðnisviða, sem úthluta skal, er ákvarðað og rýma nægilegt umfang tíðnisviða með nægum fyrirvara til að ná fram fjölbreyttu, samkeppnishæfu úrvali þráðlausrar margmiðlunarþjónustu.
- 14) Úthlutun tíðnisviða er árangursríkust í gegnum Evrópunefndina um þráðlaus fjarskipti innan ramma Samtaka póst- og símastjórna í Vestur-Evrópu (CEPT). Tryggja ber að viðeigandi reglur séu settar í tæka tíð til að tryggja framkvæmd ákvarðana Evrópunefndarinnar um þráðlaus fjarskipti (ERC) í bandalaginu ef nauðsyn krefur. Hvetja ber aðildarríkin til að láta framkvæmdastjórninni reglulega í té upplýsingar um framkvæmd ákvarðana Evrópunefndarinnar. Viðbótaraðgerðir bandalagsins kunna að vera nauðsynlegar til að tryggja tímanlega framkvæmd ákvarðana Samtaka póst- og símastjórna í Vestur-Evrópu innan aðildarríkjanna.
- 15) Nægilegt tíðnisvið mun verða nauðsynlegt til að geta stuðlað að þróun markaðar með fjölbreyttu, samkeppnishæfu úrvali þráðlausrar margmiðlunarþjónustu. Hinn 30. júní 1997 samþykkti Evrópunefndin ákvörðun ERC/DEC/(97)07 um tíðnisvið fyrir upptöku altæka farstöðvakerfisins (UMTS) sem tók gildi hinn 1. október 1997.
- 16) Í þessari ákvörðun Evrópunefndarinnar (ERC) er tíðnisviðunum 1900-1980 MHz, 2010-2025 MHz og 2110-2170 MHz úthlutað fyrir jarðstöðvabúnað í altæka farstöðvakerfinu (UMTS), og tíðnisviðunum 1980-2010 MHz og 2170-2200 MHz fyrir búnað gervihnattastöðva í altæka farstöðvakerfinu (UMTS). Úthluta þarf nægilegu tíðnisviði innan þeirra bandvídda sem tilgreindar voru af Alþjóðaráðstefnunni um stjórnun þráðlausra fjarskipta (WARC 92) samkvæmt síauknum þörfum fyrir þetta tíðnisvið áður en farið verður að nýta altæka farstöðvafjónusta (UMTS) í viðskiptalegum tilgangi. Viðbótartíðniröf kann að verða nauðsynlegt innan fárra ára.
- 17) Innan Alþjóðafjarskiptasambandsins hefur endurskoðun tíðnisviðs og reglusetningar, sem varða altæka farstöðvakerfið (UMTS) og einföldun starfrækslu fjölbætts endabúnaðar og alþjóðlegs reikis fyrir alþjóðleg farstöðvafjarskipti 2000 (IMT 2000), verið sett á dagskrá næstu Alþjóðaráðstefnu um stjórnun þráðlausra fjarskipta (WRC) til að unnt verði að skilgreina viðbótartíðniröf til að fullnægja þörfum markaðarins fyrir 2005 til 2010. Því þarf að þróa og kynna sameiginlega afstöðu Evrópu á alþjóðavettvangi með þátttöku allra áhugasamra aðila.
- 18) Aðgengi að tíðnisviði og viðeigandi verðlagning, umfang og gæði verða grundvallaratriði vel heppnaðrar þróunar altæka farstöðvakerfisins (UMTS). Aðferðir við verðlagningu tíðnisviðsins ættu ekki að hafa neikvæð áhrif á samkeppnisskipulag markaðarins og eiga þær að virða almannahagsmuni en tryggja jafnframt árangursrík not tíðnisviðsins sem verðmætrar auðlindar.
- 19) Sérstök samvinna rekstraraðila kann að vera nauðsynleg til að veita þjónustu á strjálbýlum svæðum. Þessi ákvörðun hindrar ekki aðildarríkin í að fyrirskipa viðeigandi form innlands reikis milli rekstraraðila, sem leyfi hafa á yfirráðasvæði þeirra, að því marki sem þurfa þykir til að tryggja að samkeppni sé í jafnvægi og án mismununar.
- 20) Framkvæmdastjórnin lagði fram tillögu að tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins um tengdan fjarskiptabúnað og gagnkvæma viðurkenningu á samræmi búnaðar, sem koma á í stað tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 98/13/EB frá 12. febrúar 1998 um endabúnað til fjarskipta og búnað fyrir gervihnattajarðstöðvar og gagnkvæma viðurkenningu á samræmi þeirra ⁽¹⁾. Viðeigandi samhæfðir staðlar, sem þróaðir hafa verið af Fjarskiptastaðlastofnun Evrópu (ETSI) og viðurkenndir samkvæmt tilskipun 98/13/EB, munu tryggja frjálstan flutning endabúnaðar, þar með talið fyrir altæka farstöðvakerfið (UMTS).
- 21) Önnur kynslóð hólfskiptra, stafrænna fjarskiptakerfa var upprunalega skilgreind í tilskipun ráðsins 87/372/EBE frá 25. júní 1987 um tíðnisvið sem taka skal frá fyrir samræmda opnun almenns Evrópu-farsíma innan bandalagsins ⁽²⁾ en notkunarsvið þeirra skal vera á 900 MHz bandinu. Líta verður á DCS-1800 sem hluta af annarri kynslóð GSM búnaðarins. Bandalagið ætti að byggja á árangri núverandi kynslóðar stafrænnar farstöðvataekni, þar með talið GSM, bæði í Evrópu og um allan heim, að teknu tilliti til samvirkni milli altæka farstöðvakerfisins (UMTS) og kerfa annarrar kynslóðar. Samkvæmt lögum bandalagsins ætti engin mismunun að vera milli GSM rekstraraðila og nýrra aðila á markaði altæka farstöðvakerfisins (UMTS). Altæka farstöðvakerfið (UMTS) ætti að þróast í eitt snurðulaust umhverfi með fullu reiki við GSM og enn fremur milli jarð- og gervihnattahluta altæka farstöðvakerfisins (UMTS), sem að líkindum gerir blendingsendabúnað á borð við tvöfaldan ham- eða bandendabúnað GSM/altæka farstöðvakerfisins og jarð-/gervihnattaendabúnaðar nauðsynlegan.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 74, 12. 3. 1998, bls. 1.⁽²⁾ Stjtið. EB L 196, 17. 7. 1987, bls. 85.

- 22) Mikilvægt er að altæku farstöðvakerfin (UMTS) veiti örugg og áreiðanleg fjarskipti og að öryggi sé tryggt, þar með talið vernd gegn sviksamlegum notum, sem að minnsta kosti jafnast á við öryggi annarrar kynslóðar farstöðvafjarskipta.
- 23) Altæka farstöðvakerfið (UMTS) stefnir að hnattrænum markaði. Því ætti að samþykkja og leggja sameiginlega evrópska staðalinn fyrir altæka farstöðvakerfið (UMTS) fram sem hluta af „hugmyndinni um vöruhópinn IMT-2000“ sem þróað hefur verið af Alþjóðafjarskiptasambandinu (ITU) til að auka líkur á að altæka farstöðvakerfið (UMTS) verði tekið upp á mörkuðum utan Evrópu. Þau tímamörk, sem Alþjóðafjarskiptasambandið (ITU) hefur sett, þurfa því að standast innan bandalagsins og taka verður tillit til endanlegra tæknilegra krafna Alþjóðafjarskiptasambandsins (ITU).
- 24) Frjáls beiting staðlanna verður áfram almenna reglan en verið getur að styðjast þurfi við lögboðna staðla fyrir skilfleti og við aðstæður þar sem nauðsynlegt er að tryggja rekstrarsamhæfi og auðvelda reiki milli farstöðvakerfa og þjónustu. Samhæðir staðlar eru samþykktir af staðlastofnunum á borð við Fjarskiptastaðlastofnun Evrópu (ETSI), sem auðveldar eftirlitsaðgerðir.
- 25) Árið 1995 veitti framkvæmdastjórnin Fjarskipta-staðlastofnun Evrópu (ETSI) almennt stöðlunar-umboð með tilliti til altæka farstöðvakerfisins (UMTS) í samræmi við tilskipun ráðsins 83/189/EBE frá 28. mars 1983 sem setur reglur um tilhögun upplýsingaskipta vegna tæknilegra staðla og reglugerða⁽¹³⁾ og ákvörðun ráðsins 87/95/EBE frá 22. desember 1986 um stöðlun á sviði upplýsingatækni og fjarskipta⁽¹⁴⁾, og hún mun í framtíðinni geta veitt fleiri umboð.
- 26) Taka ber tillit til félagslegra og samfélagslegra áhrifa við umskiptin yfir í þráðlausa upplýsingasamfélagið. Samræma ætti þróun altæka farstöðvakerfisins (UMTS) og hlutaðeigandi staðla við tengdar aðgerðir, til dæmis þróun upplýsingasamfélags í öllu bandalaginu, stuðning við tæknipjálfun í tengslum við altæka farstöðvakerfið (UMTS), aðgang eldri borgara og fatlaðra og rannsóknir á hugsanlegri heilsufars-hættu vegna farstöðvafjarskipta.

- 27) Fyrirtæki í bandalaginu ættu að hafa fullan ávinning af alþjóðlegum viðskiptasamningum á borð við samninga, sem undirritaðir hafa verið innan ramma Alþjóðaviðskiptastofnunarinnar (WTO), þar með talið samningum um tolla, á borð við samninginn um upplýsingatækni, og frá Ístanbúl-ráðstefnunni um afnám tolla á persónulegum eignum og sérfræðibúnaði og hafa virkan markaðsaðgang með sértækum skilmálum og skilyrðum, þar með talið innlendri meðferð, sem er bindandi fyrir aðildarríki Alþjóðaviðskiptastofnunarinnar (WTO). Framkvæmdastjórnin getur gripið til nauðsynlegra aðgerða til framkvæmdar alþjóðlegum samningum. Það kann að vera nauðsynlegt að bæta við þá með sérstökum tvíhliða eða marghliða samningum og samninga-viðræðum sem framkvæmdastjórnin getur hafið á grundvelli umboðs frá ráðinu.
- 28) Við framkvæmd þessarar ákvörðunar skal framkvæmdastjórnin njóta aðstoðar leyfisveitinganefndar, sem stofnuð var með tilskipun 97/13/EB. Við framkvæmd þessarar ákvörðunar skal framkvæmdastjórnin, með aðstoð nefndarinnar, starfa náið með hlutaðeigandi utanaðkomandi aðilum.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

Tilgangur

Markmið þessarar ákvörðunar skal vera að auðvelda skjóta og samræmda kynningu á samhæfðum altækum farstöðvakerfum (UMTS) og þjónustu í bandalaginu á grundvelli meginreglna innri markaðarins og í samræmi við kröfur markaðarins.

2. gr.

Skilgreining

Í þessari ákvörðun merkir „altæka farstöðvakerfið“ (UMTS) þriðju kynslóð farstöðva og þráðlausa fjarskiptakerfa, sem einkum er unnt að nota með nýstárlegri margmiðlunarþjónustu, umfram getu kerfa annarrar kynslóðar á borð við GSM, og getur sameinað not jarð- og gervihnattahluta. Þetta kerfi skal að minnsta kosti uppfylla þær sértæku kröfur sem um getur í I. viðauka.

⁽¹³⁾ Stjtið. EB L 109, 26. 4. 1983, bls. 8. Tilskipuninni var breytt með tilskipun 98/34/EB (Stjtið. EB L 204, 21. 7. 1998, bls. 37).

⁽¹⁴⁾ Stjtið. EB L 36, 7. 2. 1987, bls. 31.

3. gr.

Samræmd leyfisveitingaraðferð

1. Aðildarríkin skulu grípa til allra nauðsynlegra ráðstafana til að unnt verði, í samræmi við 1. gr. tilskipunar 97/13/EB, að taka smám saman upp með samhæfðum hætti, altæka farstöðvakerfisþjónustu (UMTS) á yfirráðasvæði þeirra fyrir 1. janúar 2002 í síðasta lagi og einkum að koma á fót leyfisveitingakerfi fyrir altæka farstöðvakerfið (UMTS) eigi síðar en 1. janúar 2000.

2. Veita skal þeim aðildarríkjum, sem óska þess, viðbótaraðlögunartíma allt að 12 mánuði fram yfir þær dagsetningar sem um getur í 1. mgr. til að koma á fót leyfisveitingakerfi og taka upp altæka farstöðvakerfisþjónustu (UMTS), að því marki sem þau geta réttlætt slíkt vegna sérstakra tæknierfiðleika við að aðlagja tíðnisvið sín eins og nauðsynlegt er. Slíka beiðni skal leggja fram fyrir 1. janúar 2000. Framkvæmdastjórnin skal meta slíkar beiðnir og taka rökstudda ákvörðun innan þriggja mánaða. Sé þess óskað skal veita hvaða hagsmunaaðila sem er aðgang að upplýsingum, með hliðsjón af lögmætum hagsmunum fyrirtækjanna sem varða verndun viðskiptaleyndarmála þeirra.

3. Þegar aðildarríkin setja upp og beita leyfisveitingakerfum sínum skulu þau tryggja, í samræmi við löggjöf bandalagsins, að veiting altæka farstöðvakerfisins (UMTS) sé skipulögð:

- á tíðnisviðum, sem eru samhæfð af Samtökum póst- og símastjórna í Vestur-Evrópu (CEPT) í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 5. gr.,
- í samræmi við evrópska staðla fyrir altæka farstöðvakerfið (UMTS), sem samþykktir hafa verið og þróaðir af Fjaraskiptastaðlofstofnun Evrópu (ETSI), þar sem þeir liggja fyrir, þar með talið einkum sameiginlegur, opin og alþjóðlega samkeppnishæfur þráðlaus skilflatastaðall. Aðildarríkin skulu tryggja að leyfin leyfi reiki milli landa í bandalaginu.

4. Í ljósi þess að nauðsynlegt getur verið, í samræmi við árangursríka notkun á útvarpstíðnum, að takmarka fjölda altækra farstöðvakerfa (UMTS) sem leyfi er veitt fyrir í aðildarríkjunum ef í ljós kemur samkvæmt málsmæðferðinni sem mælt er fyrir um í 17. gr. tilskipunar 97/13/EB og í tengslum við Samtök póst- og símastjórna í Vestur-Evrópu (CEPT), að hugsanlegar tegundir kerfa séu ósamrýmanlegar, skulu aðildarríkin samræma aðferðir sínar með tilliti til þess að veita leyfi fyrir samrýmanlegum tegundum altæka farstöðvakerfisins (UMTS) í bandalaginu.

4. gr.

Reikaréttindi og -skyldur

1. Aðildarríkin skulu hvetja fyrirtæki, sem bjóða fram net fyrir altæk farstöðvakerfi (UMTS), til að semja sín á milli um reiki milli landa til að tryggja snurðulausa þjónustu innan alls bandalagsins.

2. Aðildarríki geta, þar sem nauðsyn krefur, gripið til aðgerða í samræmi við lög bandalagsins til að tryggja þjónustu á strjálbýlum svæðum.

5. gr.

Samvinna við Samtök póst- og símastjórna í Vestur-Evrópu (CEPT)

1. Framkvæmdastjórnin skal, í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 16. gr. tilskipunar 97/13/EB, veita Samtökum póst- og símastjórna í Vestur-Evrópu/Evrópunefnd um þráðlaus fjaraskipti (CEPT/ERC) og Samtökum póst- og símastjórna í Vestur-Evrópu/Evrópunefnd um starfsreglur á fjaraskiptasviðinu (CEPT/ECTRA) umboð, meðal annars til að samræma tíðninotkun. Í þessum umboðum skal skilgreina þau verkefni sem framkvæma skal og ákveða tímaáætlun.

2. Tímaáætlun fyrir fyrstu umboðin er sett fram í II. viðauka.

3. Þegar verki, sem umboð nær yfir, lýkur skal ákveða, í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 17. gr. tilskipunar 97/13/EB, hvort nýta skuli afrakstur vinnunnar í tengslum við umboðin á vettvangi bandalagsins.

4. Þrátt fyrir 3. mgr. er framkvæmdastjórninni eða aðildarríki heimilt, ef þau telja að verk, sem er unnið samkvæmt umboði sem CEPT/ECTRA eða CEPT/ERC hefur fengið, gangi ekki nógu vel með tilliti til tímaáætlunarinnar sem mælt er fyrir um, að vísa málinu til leyfisveitinganefndarinnar sem grípur til aðgerða í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 17. gr. tilskipunar 97/13/EB.

6. gr.

Samvinna við Fjaraskiptastaðlofstofnun Evrópu (ETSI)

Framkvæmdastjórnin skal gera nauðsynlegar ráðstafanir, þar sem við á, í samvinnu við ETSI til að stuðla að sameiginlegum og opnum staðli fyrir veitingu samhæfðrar, altækra farstöðvakerfisþjónustu (UMTS) um alla Evrópu, í samræmi við kröfur markaðarins og að teknu tilliti til þarfárinnar á að leggja sameiginlegan staðal fyrir Alþjóða-fjaraskiptasambandið (ITU) sem valkost fyrir alþjóðlegu ITU-tillöguna IMT 2000.

7. gr.

Nefndin

Við framkvæmd þessarar ákvörðunar skal framkvæmdastjórnin njóta aðstoðar leyfisveitinganefndarinnar sem komið var á fót með 14. gr. tilskipunar 97/13/EB.

8. gr.

Skipti á upplýsingum

1. Framkvæmdastjórnin skal greina nefndinni reglulega frá árangrinum af samráði við fulltrúa fyrirtækja sem bjóða fram fjarskiptaþjónustu eða -net, notendur, neytendur, framleiðendur og stéttarfélög.

2. Nefndin skal, að teknu tilliti til fjarskiptastefnu bandalagsins, hvetja til upplýsingaskipta á milli aðildarríkjanna og framkvæmdastjórnarinnar um ástand og þróun löggjafar að því er varðar heimildir fyrir altæka farstöðvakerfisþjónustu (UMTS).

9. gr.

Alþjóðleg viðhorf

1. Framkvæmdastjórnin skal gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að auðvelda upptöku altæka farstöðvakerfisins (UMTS) og frjálst flæði búnaðar þess í þriðju löndum.

2. Með þetta að markmiði skal framkvæmdastjórnin leitast við að koma til framkvæmda alþjóðlegum samningum sem gilda um altæka farstöðvakerfið (UMTS) og skal, einkum og þar sem nauðsyn krefur, leggja fram tillögur fyrir ráðið um viðeigandi umboð til samningaviðræðna um tvíhliða og marghliða samninga við þriðju lönd og alþjóðlegar stofnanir. Ráðið skal taka ákvörðun með auknum meirihluta.

3. Ráðstafanir, sem eru gerðar samkvæmt þessari grein, skulu vera með fyrirvara um skuldbindingar bandalagsins og aðildarríkjanna samkvæmt viðeigandi alþjóðasamningum.

10. gr.

Tilkynningar

Aðildarríkjunum ber að láta framkvæmdastjórninni í té allar upplýsingar sem hún kann að þarfnast til að geta fylgst með framkvæmd þessarar ákvörðunar.

11. gr.

Viðskiptaleynd

Ákvæði 20. gr. tilskipunar 97/13/EB skulu eiga við um upplýsingar í samræmi við þessa ákvörðun.

12. gr.

Skýrsla

Framkvæmdastjórnin skal fylgjast með þróun á sviði altæka farstöðvakerfisins (UMTS) og gefa Evrópuþinginu og ráðinu skýrslu um árangur þeirra aðgerða, sem gerðar eru samkvæmt þessari ákvörðun, að tveimur árum liðnum.

13. gr.

Framkvæmd

Aðildarríkin skulu, með laga- eða stjórnsýslufyrirmælum, gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að framkvæma þær ráðstafanir sem kveðið er á um í þessari ákvörðun eða eru samþykktar samkvæmt henni.

14. gr.

Gildistími

Ákvörðun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* og skal gilda í fjögur ár eftir þann dag.

15. gr.

Viðtakendur

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 14. desember 1998.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

J. M. GIL-ROBLES

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

W. MOLTERER

forseti.

*I. VIÐAUKI***EIGINLEIKAR SEM ALTÆKA FARSTÖÐVAKERFIÐ (UMTS) Á AÐ VERA GERT FYRIR**

Eiginleikar sem kerfið þarf að hafa til að ráða við hina ýmsu þjónustuþætti

1. Margmiðlunarmöguleiki; háhraða- og lághraðabúnaður í mismunandi landslagi umfram getu kerfa annarrar kynslóðar, til að mynda GSM.
2. Öflugur aðgangur að Netinu, innri netum og annarri þjónustu sem grundvallast á samskiptareglum Netsins (Internet Protocol (I/P)).
3. Hágæðatalsendingar sem samsvara slíkum sendingum í föstum fjarskiptanetum.
4. Yfirfæranleiki þjónustu á milli ólíks umhverfis mismunandi altækra farstöðvakerfa (UMTS) þar sem við á (til dæmis almennt/einka/viðskipta; fast/færanlegt).
5. Starfræksla í einu snurðulausu umhverfi, þar með talið fullt reiki við GSM ásamt reiki milli jarð- og gervihnattahluta altæka farstöðvakerfisins (UMTS).

Útvarpsaðgangskerfi

- nýir jarðbundnir þráðlausir skilfletir fyrir aðgang að allri þjónustu, þar með talið að þjónustu grundvallaðri á gagnapökkum, sem eru gerðir fyrir ósamhverfa umferð og bandvídd/gagnahraða eftir pöntun á samræmdum tíðnisviðum,
- góð almenn nýting tíðnisviðsins, þar með talið notkun tvíátta og einátta tíðni.

Grunnnet

- meðferð upphringinga, þjónustu-, staðsetningar- og hreyfanleikastjórnun þar með talið full reikivirkni sem grundvallast á þróun núverandi grunnnetkerfa, til dæmis á þróðu GSM-grunnneti, með hliðsjón af samleitni milli farneta og fastra neta.

*II. VIÐAUKI***TÍMAÁÆTLUN**

Frá febrúar 1999 ber að gefa út umboð til Samtaka póst- og símastjórna í Vestur-Evrópu (CEPT) um frekari veitingu tíðnisviðs þar með talið frekari úthlutun tíðnisviða til viðbótar þeim FPLMTS-böndum (fjarskiptaböndum fyrir jarðfarstöðvar framtíðarinnar) sem Alþjóðaráðstefnan um stjórnun þráðlausra fjarskipta (WARC- 92) úthlutaði fyrir altæka farstöðvakerfið (UMTS).

Frá febrúar 1999 ber að gefa út umboð til Samtaka póst og símastjórna í Vestur-Evrópu (CEPT) um að koma á fót einnarviðkomuaðferð fyrir þjónustu þar sem þörf krefur.

2000/EES/60/20

**ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR
nr. 120/1999****frá 24. september 1999****um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn**

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahags-
svæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breyt-
ingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er
nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

XIII. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun
sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 32/98 frá 30. apríl 1998⁽¹⁾.

Reglugerð ráðsins (EB) nr. 718/1999 frá 29. mars 1999 um
stefnu bandalagsins varðandi flutningsgetu flotans er miðar
að því að efla flutninga á skipgengum vatnaleiðum⁽²⁾,
reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 805/1999 frá
16. apríl 1999 um sérstakar ráðstafanir til framkvæmdar á
reglugerð ráðsins (EB) nr. 718/1999 um stefnu bandalagsins
varðandi flutningsgetu flotans er miðar að því að efla
flutninga á skipgengum vatnaleiðum⁽³⁾ og reglugerð
framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 812/1999 frá 19. apríl
1999 um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 1102/89 um sér-
stakar ráðstafanir vegna framkvæmdar reglugerðar ráðsins
(EBE) nr. 1101/89 um skipulagsumbætur í flutningum á
skipgengum vatnaleiðum⁽⁴⁾ skulu felldar inn í samninginn.

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:*1. gr.*

Eftirfarandi undirliður bætist við í 45. lið (reglugerð
ráðsins (EBE) nr. 1102/89) í XIII. viðauka við samninginn:

„— **399 R 0812:** Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar
(EB) nr. 812/1999 frá 19. apríl 1999 (Stjtið. EB L
103, 20.4.1999, bls. 5).“

2. gr.

Eftirfarandi liður komi aftan við 45. lið (reglugerð
framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 1102/89) í XIII.
viðauka við samninginn:

„45a. **399 R 0718:** Reglugerð ráðsins (EB) nr. 718/1999
frá 29. mars 1999 um stefnu bandalagsins varðandi
flutningsgetu flotans er miðar að því að efla
flutninga á skipgengum vatnaleiðum (Stjtið. EB
L 90, 2.4.1999, bls. 1).

45b. **399 R 0805:** Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar
(EB) nr. 805/1999 frá 16. apríl 1999 um sérstakar
ráðstafanir til framkvæmdar á reglugerð ráðsins
(EB) nr. 718/1999 um stefnu bandalagsins varðandi
flutningsgetu flotans er miðar að því að efla
flutninga á skipgengum vatnaleiðum (Stjtið. EB
L 102, 17.4.1999, bls. 64).“

3. gr.

Fyrirverandi liður 45a (tilskipun ráðsins 96/75/EB) í XIII.
viðauka við samninginn verði liður 45c.

4. gr.

Fullgiltur texti reglugerðar ráðsins (EB) nr. 718/1999,
reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 805/1999
og reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr.
812/1999 á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu
þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

5. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 25. september 1999, að því
tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr.
samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

6. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við
Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

Gjört í Brussel 24. september 1999.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 310, 19.11.1998, bls. 19
og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 48,
19.11.1998, bls. 244.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 90, 2.4.1999, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 102, 17.4.1999, bls. 64.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 103, 20.4.1999, bls. 5.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

N. v. Liechtenstein

formaður.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 812/1999**frá 19. apríl 1999**

um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 1102/89 um sérstakar ráðstafanir vegna framkvæmdar reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1101/89 um skipulagsumbætur í flutningum á skipgengum vatnaleiðum(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) 1101/89 frá 27. apríl 1989 um skipulagsumbætur í flutningum á skipgengum vatnaleiðum ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 742/98 ⁽²⁾, einkum 6. gr. og 3. mgr. 10. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Samkvæmt reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 1102/89 frá 27. apríl 1989 um sérstakar ráðstafanir vegna framkvæmdar reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1101/89 um skipulagsumbætur í flutningum á skipgengum vatnaleiðum ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 2433/97 ⁽⁴⁾, gefur framkvæmdastjórnin nánari fyrirmæli um tilhögun á framkvæmd úrelðingarátzlana.

Því markmiði að draga úr umframflutningsgetu tankskipa-flotans hefur verið náð með því fjármagni sem var tiltækt. Ekki er lengur réttlæt看legt að fara fram á árleg framlög atvinnurekenda í greininni til tankskipa á árinu 1999. Þar af leiðandi er framlagið til tankskipa á árinu 1999 afnumið og heimilt er að endurgreiða það.

Með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 3690/92 ⁽⁵⁾ bættist við a- og b-liður 6. mgr. 6. gr. og þar með var tekið upp varanlegt úrelðingarkerfi á grundvelli skrár sem gerð er ársfjórðungslega yfir umsóknir um úrelðingarbætur.

Til að geta flutt umframtekjur frá skipulagsumbóta-áætlunum í varasjóðina sem komið var á með reglugerð ráðsins nr. 718/99 frá 29. mars 1999 um stefnu bandalagsins

varðandi flutningsgetu flotans er miðar að því að efla flutninga á skipgengum vatnaleiðum ⁽⁶⁾ verður að fresta afhendingu nýrra umsókna um úrelðingarbætur samkvæmt a- og b-lið 6. mgr. 6. gr. uns reglugerð (EBE) nr. 1101/89 fellur úr gildi. Ársfjórðungsleg tilhögun á því að sækja um bætur úr úrelðingarsjóðum, sem kveðið er á um í a- og b-lið 6. mgr. 6. gr. reglugerðar (EBE) nr. 1102/89, eins og henni var breytt, er því frestað áfram þar til áður nefnd reglugerð fellur úr gildi.

Samráð hefur verið haft við aðildarríkin og hóp sérfræðinga í skipulagsumbótum vegna flutninga á skipgengum vatnaleiðum, sem komið var á með 12. gr. reglugerðar ráðsins nr. 1102/89, vegna fyrirhugaðra breytinga.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Reglugerð (EBE) nr. 1102/89 er breytt sem hér segir:

1. Eftirfarandi 4. mgr. bætist við 3. gr.:

„4. Árleg framlög á árinu 1999 til tankskipa, sem um getur í 1. mgr., skulu lækkuð niður í núll og skulu árleg framlög á árinu 1999 til tankskipa endurgreidd úr úrelðingarsjóðunum sem skipin heyrja undir.“

2. 6. mgr. 6. gr. falli niður að því er varðar árið 1999.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á þriðja degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 19. apríl 1999.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Neil KINNOCK

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 90, 2.4.1999, bls. 1, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 120/1999 frá 24. september 1999 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 116, 28.4.1989, bls. 25.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 103, 3.4.1998, bls. 3.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 116, 28.4.1989, bls. 30.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 337, 9.12.1997, bls. 10.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 374, 22.12.1992, bls. 22.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 90, 2.4.1999, bls. 1.

REGLUGERÐ RÁÐSINS (EB) nr. 718/1999

frá 29. mars 1999

um stefnu bandalagsins varðandi flutningsgetu flotans er miðar að því efla flutninga á skipgengum vatnaleiðum(*)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 75. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar⁽²⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 189. gr. c í sáttmálanum⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Með reglugerð (EBE) nr. 1101/89⁽⁴⁾ var ákveðin tilhögun skipulagsumbóta á sviði skipgengra vatnaleiða hjá flotum sem sigla á samtengdu vatnaleiðakerfi Belgíu, Þýskalands, Frakklands, Lúxemborgar, Hollands og Austurríkis. Með þeirri reglugerð átti, með samræmdum áætlunum um úreldingu skipa á vettvangi bandalagsins, að draga úr umframflutningsgetu hjá flotum sem sigla á skipgengum vatnaleiðum. Sú reglugerð fellur úr gildi 28. apríl 1999.
- 2) Í tengslum við hliðarráðstafanir vegna þessarar tilhögunar skipulagsumbóta, sem á að koma í veg fyrir aukningu á núverandi umframflutningsgetu eða frekari umframflutningsgetu, hefur reglan „gamalt fyrir nýtt“ reynst nauðsynleg fyrir rekstur á vatnaleiðamarkaðinum. Reglan verður áfram mikilvægt tæki til íhlutunar komi til alvarlegrar röskunar á áðurnefndum markaði,

sem er skilgreind í 1. gr. tilskipunar 96/75/EB⁽⁵⁾. Gera ber ráðstafanir til að koma í veg fyrir að hagnaður af áætlunum um úreldingu, sem hafa verið við lýði frá 1990, verði að engu gerður með tilkomu nýrrar flutningsgetu um leið og áðurnefnd regla fellur út gildi. Því er nauðsynlegt að halda reglunni „gamalt fyrir nýtt“ á tilteknu tímabili, þó ekki lengur en í fjögur ár, samtímis því að lækka hlutfallið smám saman niður í núll til að standa vörð um breytinguna og leiða markaðsihlutun bandalagsins til lykta. Einnig er mikilvægt að halda lengur en í fjögur ár því stýringartæki á flutningsgetu flota bandalagsins sem felst í aðferðinni „gamalt fyrir nýtt“, en líta á það sem núllstíllt varaúrræði sem verði gripið til ef til alvarlegrar markaðsröskunar kemur af því tagi sem um getur í 7. gr. tilskipunar 96/75/EB.

- 3) Hafa verður skilvirkt eftirlit með nýrri umframflutningsgetu í öllum greinum flutningsmarkaðarins á skipgengum vatnaleiðum. Því verða ráðstafanir, sem samþykktar eru, að vera almenns eðlis og ná til allra flutningaskipa og stjakkbáta. Þó skal undanskilja frá slíkum ráðstöfunum skip sem að engu leyti stuðla að umframflutningsgetu á samtengda skipgenga vatnaleiðakerfinu vegna þess að þau sigla eingöngu á lokaða innlenda eða alþjóðlega markaði og gera skal ráðstafanir til þess að hægt sé að undanskilja skip sem að engu leyti stuðla að slíkri umframflutningsgetu vegna þess að heildarburðargeta þeirra er undir 450 tonnum. Hins vegar verða umræddar ráðstafanir að taka til skipa í einkaeigu, sem flytja vörur fyrir eigin reikning, vegna áhrifa þeirra á flutningsmarkaðinn.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 102, 17.4.1999, bls. 64, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 120/1999 frá 24. september 1999 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

(1) Stjtið. EB C 320, 17.10.1998, bls. 4 og Stjtið. EB C 15, 20.1.1999, bls. 15.

(2) Álit var skilað 2. desember 1998 (Stjtið. EB C 40, 15.2.1999, bls. 47).

(3) Álit Evrópuþingsins frá 3. desember 1998 (Stjtið. EB C 398, 21.12.1998), sameiginleg afstaða ráðsins frá 21. desember 1998 (Stjtið. EB C 55, 25.2.1999) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 25. febrúar 1999 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

(4) Stjtið. EB L 116, 28.4.1989, bls. 25. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 742/98 frá 2. apríl 1998 (Stjtið. EB L 103, 3.4.1998, bls. 3).

- 4) Sameiginleg aðferð, sem veitir aðildarríkjunum möguleika á að gera sameiginlegar ráðstafanir til að ná sama markmiði, er algjört skilyrði fyrir því að hægt sé að stýra flutningsgetu. Í aðildarríkjunum, þar sem eru skipgengar vatnaleiðir, ber í þessu skyni að halda úreldingarsjóðunum, sem voru teknir upp með reglugerð (EBE) nr. 1101/89, en undir nýju heiti og í þessum sjóðum ber að beita reglunni gamalt fyrir nýtt. Umframtekjur sem koma með framlagi atvinnurekenda

(5) Tilskipun ráðsins 96/75/EB frá 19. nóvember 1996 um skipaleigukerfi og verðlagningu í flutningum á innlendum og alþjóðlegum skipgengum vatnaleiðum í bandalaginu (Stjtið. EB L 304, 27.11.1996, bls. 12)

í greininni til skipulagsumbóta, sem standa yfir til 28. apríl 1999, ber að setja í varasjóð sem tengist áðurnefndum sjóðum.

- 5) Vegna grundvallarmunar á mörkuðum með þurran farm, fljótandi farm og stjakkbáta er rétt að halda aðskilda reikninga í hverjum sjóði vegna þurrflutningaskipa, tankskipa og stjakkbáta.
- 6) Að því er varðar efnahagsstefnu, sem samræmist sáttmálanum, hvílir ábyrgðin á stýringu á flutningsgetu að mestu leyti á rekstraraðilum í greininni. Fyrirtæki sem stunda flutninga á skipgengum vatnaleiðum eiga því að bera kostnaðinn af þeim ráðstöfunum sem teknar verða upp. Stýring flutningsgetu felst í því að sett eru skilyrði fyrir því að taka upp tiltekna aukna flutningsgetu án þess að hefta algerlega aðgang að markaði. Mögulegt er að takmarka gildistíma og áhrif þessara skilyrða og laga þau að þróun markaðarins en lækka verður hlutföllin smám saman niður í núll innan fjögurra ára, sem reiknast frá 29. apríl 1999. Þessari stjórnunaraðferð, sem nefnist „reglan gamalt fyrir nýtt“, ber að halda sem varaúrræði þegar hlutfallið er komið niður í núll. Sérstöku framlögin, sem eru greidd samkvæmt reglunni „gamalt fyrir nýtt“, ber að setja í varasjóði og hægt er að nota þau til að greiða úreldingarbætur ef markaðsihlutun reynist nauðsynleg.
- 7) Tryggja þarf að ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð og framkvæmd þeirra, raski ekki eða skapi ekki hættu á röskun samkeppni, einkum með því að veita sumum fyrirtækjum aðstoð umfram önnur í þeim mæli að það brjóti gegn hagsmunum heildarinnar. Til að tryggja hlutaðeigandi fyrirtækjum sem jöfnust samkeppnis skilyrði skal greiða sérstök framlög í sjóði til smíði nýrra skipa og úreldingarbætur, sem eru veittar í samræmi við málsmæðferðina í 8. gr. tilskipunar 96/75/EB, reynist þær nauðsynlegar vegna alvarlegrar markaðsröskunar, á samræmdu gengi og samkvæmt samræmdum skilmálum.
- 8) Þar eð flotar, sem sigla á innlendum vatnaleiðum, eru flotar bandalagsins skal taka allar ákvarðanir um það hvernig beri að beita þessu stýringartæki á flutningsgetu á vettvangi bandalagsins. Umboð til að samþykkja slíkar ákvarðanir, sjá um framkvæmd þeirra og viðhalda skilyrðum um samkeppni, eins og mælt er fyrir um í þessari reglugerð, skal vera í höndum framkvæmdastjórnarinnar. Mikilvægt er að framkvæmdastjórnin taki slíkar ákvarðanir að höfðu samráði við aðildarríkin og samtök sem eru í fyrirsvari fyrir farmflytjendur á skipgengum vatnaleiðum á vettvangi bandalagsins.
- 9) Í tengslum við endurvæðingu og endurskipulagningu á flotum bandalagsins, til gagns fyrir umhverfið og til að stuðla að bættu öryggi, ber að huga að félagslegum ráðstöfunum í þágu launþega sem vilja hætta störfum á skipgengum vatnaleiðum eða endurmennta sig til annarra starfa, ásamt ráðstöfunum til að hvetja til stofnunar fyrirtækjahópa, bæta faghæfni rekstraraðila

og stuðla að því að skipin séu löguð að tækniframförum.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Stefna bandalagsins varðandi flutningsgetu flotans, sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð, skal gilda um skip sem sigla með farm á milli tveggja eða fleiri staða á skipgengum vatnaleiðum í aðildarríkjunum.

Á tímabili, sem ekki er lengra en fjögur ár og hefst 29. apríl 1999, nær þessi stefna, í samræmi við þessa reglugerð, til skilyrða fyrir aukinni flutningsgetu.

2. gr.

1. Reglugerð þessi skal gilda um farmskip og stjakkbáta sem annast flutninga fyrir eigin reikning eða gegn gjaldi og eru skráð í aðildarríki eða gerð út af fyrirtæki með staðfestu í aðildarríki.

Að því er þessa reglugerð varðar merkir orðið „fyrirtæki“ hvern þann einstakling eða lögpersónu sem hefur með rekstur að gera, hvort heldur um er að ræða handverk eða iðnaðarvinnslu.

2. Reglugerð þessi gildir ekki um eftirfarandi:

- a) skip sem sigla eingöngu á vatnaleiðum innanlands sem eru ekki tengdar öðrum vatnaleiðum innan bandalagsins;
- b) skip sem vegna stærðar sinnar geta ekki yfirgefið vatnaleiðir innanlands, sem þau sigla venjulega á, né farið inn á aðrar vatnaleiðir bandalagsins („skip með takmarkað farsvið“), enda séu þau skip ekki líkleg til að keppa við skip sem fjallað er um í þessari reglugerð;
- c) skip sem sigla eingöngu á Dóná (og þverám hennar) til Kelheim án þess að fara út fyrir þær;
- d) stjakkbáta með hreyfiafl innan við 300 kílóvött;

- e) skip og skiptæka pramma sem sigla á skipgengum vatnaleiðum og eingöngu eru notuð í innanlands eða millilandaflutningum þar sem sigla þarf hluta leiðarinnar á sjó;
- f) skip sem eingöngu eru notuð sem vörugæmsla, þ.e. skip sem eru notuð til að ferma og afferma vörur á sama stað;
- g) dýpkunarbúnað, svo sem sjálfhlaðandi dýpkunarskip og dýpkunarpramma og fljóttandi gröfufleka, svo framarlega sem slíkur búnaður er ekki notaður til að flytja vörur í skilningi 1. gr.;
- h) ferjur;
- i) skip notuð í opinberri þjónustu sem ekki er veitt í hagnaðarskyni.

3. Hlutaðeigandi aðildarríki, í skilningi 1. mgr. 3. gr., geta undanskilið frá ákvæðum reglugerðarinnar skip með burðar-getu undir 450 tonnum. Aðildarríki sem nýtir sér þennan möguleika skal innan sex mánaða tilkynna það til framkvæmdastjórnarinnar, sem tilkynnir það hinum aðildarríkjunum.

3. gr.

1. Aðildarríki, sem hefur yfir að ráða skipgöngu vatnaleiðakerfi, tengdu skipgöngu vatnaleiðakerfi annars aðildarríkis og skipaflota yfir 100 000 tonnum, sem nefnist hér á eftir „hlutaðeigandi aðildarríki“, skal stofna vatnaleiðasjóð samkvæmt innlendra lögjöf og stjórnvaldsúrræðum, sem nefnist hér á eftir „sjóðurinn“.

2. Lögbær yfirvöld hlutaðeigandi aðildarríkis skulu fara með stjórn sjóðsins. Stjórnina skulu einnig skipa fulltrúar innlendra samtaka sem eru í fyrirsvari fyrir farmflytjendur á skipgöngu vatnaleiðum í hverju aðildarríki fyrir sig.

3. Hver sjóður skal ráða yfir varasjóði með þremur aðskildum reikningum; einum fyrir þurrflutningabáta, einum fyrir tankbáta og einum fyrir stjakkbáta. Varasjóðinn skal fjármagna með:

- umframtekjum til skipulagsumbóta, sem standa yfir til 28. apríl 1999, sem eingöngu koma frá framlögum atvinnurekenda í greininni,
- sérstökum framlögum sem um getur í 4. gr.,
- fjármagni, sem hægt er að grípa til komi til alvarlegrar markaðsröskunar, eins og um getur í 7. gr. tilskipunar 96/75/EB.

4. Heimilt er að nota varasjóðinn til viðeigandi ráðstafana, sem um getur í 7. gr. tilskipunar 96/75/EB, ekki síst til umbóta sem skipulagðar eru á vettvangi bandalagsins í samræmi við málsmeðferðina sem er skilgreind í 6. mgr. og 6. gr. reglugerðarinnar.

5. Heimilt er að nota varasjóðinn til ráðstafana, sem um getur í 8. gr., ef samtök, sem eru í fyrirsvari fyrir farmflytjendur á skipgöngu vatnaleiðum, fara einróma fram á

það. Í því tilviki skulu ráðstafanirnar vera hluti af bandalagsaðgerð.

6. Gagnkvæmur fjárstuðningur skal vera milli sjóðanna, að því er varðar aðgreinda reikninga sem um getur í fyrstu undirgrein 3. mgr. Þetta kemur til framkvæmda vegna allra útgjalda og allrar fjármögnunar sem um getur í annarri undirgrein 3. mgr., til að tryggja jafna meðferð allra farmflytjenda sem reglugerðin nær yfir, óháð því hvaða sjóði skip þeirra heyrir undir.

7. Hlutaðeigandi aðildarríki skulu halda áfram að reka sjóðinn sem um getur í 3. gr. reglugerðar (EBE) nr. 1101/89 þar til búið er að stofna nýja sjóðinn sem um getur í 1. mgr.

4. gr.

1. Skip sem heyra undir þessa reglugerð, hvort sem þau eru nýsmíðuð, flutt inn frá þriðja landi eða sigla út fyrir vatnaleiðirnar, sem getið er um í a-, b- eða c-lið 2. mgr. 2. gr., má taka í notkun en þó því aðeins (reglan „gamalt fyrir nýtt“) að eigandi skipsins sem taka á í notkun:

- annaðhvort úrelti, án þess að taka við úreltingarbótum, tonnafjölda sem er ákvarðaður með samanburði milli tonnafjölda eldri skipa og tonnafjölda nýrra skipa, sem nefnist „hlutfallið“ og ákveðið er af bandalaginu,
- eða greiði í sjóðinn, sem nýja skipið fellur undir eða sjóð sem hann velur sjálfur í samræmi við 2. mgr. 5. gr., sérstakt framlag sem byggist á áður nefndu hlutfalli eða, ef eigandinn úreltir færri tonn en krafist er samkvæmt áður nefndu hlutfalli, greiði það sem samsvarar mismuninum á tonnafjölda nýja skipsins og tonnafjöldanum sem var úreltur.

2. Hægt er að ákveða mismunandi stig hlutfallsins fyrir mismunandi svið markaðarins, þ.e. þurrflutningaskip, tankskip og stjakkbáta.

Hlutfallið ber að minnka jafnt og þétt til að koma því eins hratt og unnt er og í reglubundnum áföngum niður í núll eigi síðar en 29. apríl 2003.

Þegar hlutfallið er komið niður í núll skal breyta tilhöguninni í varaúrræði, sem einungis er heimilt að beita ef til alvarlegrar markaðsröskunar kemur, eins og kveðið er á um í 6. gr.

3. Eigandi skipsins skal hafa val á milli þess að greiða sérstakt framlag og úrelta tonnafjölda eldri skipa:

- annaðhvort þegar hann leggur fram bindandi pöntun á eða umsókn um smíði eða innflutning á nýju skipi, svo framarlega sem það er tekið í notkun innan tólf mánaða þaðan í frá,

- eða þegar nýja eða innflutta skipið er tekið í notkun.

Valið skal eiga sér stað þegar verið er að panta skip eða sækja um innflutning á þeim.

Skip sem á að úrelða, sem tonnafjölda með bótagreiðslum, verður að vera búið að úrelða þegar nýja skipið er tekið í notkun.

Hafi eigandi skips, sem á að taka í notkun, úrelt hærri tonnafjölda en nauðsyn bar til fær hann engar fébætur fyrir umframtonnin.

Öll hlutaðeigandi aðildarríki geta veitt leyfi til þess að skip, sem örugglega er búið að taka af markaði til annarra nota en vöruflutninga, til dæmis í mannúðarskyni, sem safnskip, til útflutnings til þróunarlanda utan Evrópu eða eru fengin í hendur stofnunum sem ekki eru reknar í hagnaðarskyni, séu meðhöndluð sem tonnafjöldi með bótagreiðslum, þ.e. eins og búið sé að úrelða þau. Þau skulu tilkynna slíkt leyfi til framkvæmdastjórnarinnar, sem tilkynnir það öðrum hlutaðeigandi aðildarríkjum.

4. Þegar um stjakkbáta er að ræða skal nota hugtakið „hreyfiafl“ í stað „tonnatölu“.

5. Skilyrðin, sem sett eru fram í 1. mgr., skulu einnig gilda þegar flutningsgeta eykst við það að skip eru lengd eða skipt er um vél í stjakkbát.

6. Að höfðu samráði við aðildarríkin og samtök, sem eru í fyrirsvari fyrir flutningastarfsemi á skipgengum vatnaleiðum á vettvangi bandalagsins, er framkvæmdastjórninni heimilt að undanskilja sérhönnuð skip frá gildissviði 1. mgr.

Sérhönnuð skip verður að smíða á sérstakan tæknilegan hátt til að flytja eina tegund af vöru og þau verða að vera tæknilega óhentug til að flytja aðrar vörur, það verður að vera ógerlegt að flytja þessa einu vörutegund á skipum án sérstaks tæknibúnaðar og eigendur skipanna verða að gefa skriflega yfirlýsingu um að engar aðrar vörur verði fluttar á skipum þeirra á meðan reglan „gamalt fyrir nýtt“ er í gildi.

5. gr.

1. Sérstök framlög vegna skipa, sem eru skráð í einhverju hlutaðeigandi aðildarríki, skal greiða í sjóð aðildarríkisins þar sem skipið er skráð. Framlög vegna óskráðra skipa, sem rekin eru af fyrirtæki með staðfestu í einhverju hlutaðeigandi aðildarríki, skal greiða í sjóð aðildarríkisins þar sem fyrirtækið hefur staðfestu.

2. Sérstök framlög vegna skipa, sem eru skráð í einhverju öðru aðildarríki en hlutaðeigandi aðildarríki, eða vegna óskráðra skipa, sem rekin eru af fyrirtæki með staðfestu í öðru aðildarríki en hlutaðeigandi aðildarríki, skal greiða í einhvern sjóðanna sem stofnaðir eru í hlutaðeigandi aðildarríkjum að vali eiganda skipsins.

6. gr.

Ef til alvarlegrar markaðsröskunar kemur, eins og skilgreint er í 7. gr. tilskipunar 96/75/EB, getur framkvæmdastjórnin, að beiðni aðildarríkis og eftir að nefndin sem um getur í 8. gr. áður nefndrar tilskipunar hefur skilað álit og í samræmi við málsmeðferð sömu greinar, endurvakið regluna „gamalt fyrir nýtt“ í takmarkaðan tíma, í samræmi við 7. gr. áður nefndrar tilskipunar, og mögulega samtímis því gert ráðstafanir um skipulagsumbætur.

Í tengslum við slíkar ráðstafanir getur skipseigandi sem úreltir skip, sem um getur í 1. mgr. 2. gr., þ.e. lætur rífa skrokk skipsins algerlega niður eða eyðileggja skrokk og vél ef um stjakkbát er að ræða, fengið úreldingarbætur úr sjóðnum sem skip hans heyrir undir og ákvarðar framkvæmdastjórnin fjárhæðina að því marki sem fjármögnunarleiðir eru fyrir hendi og skilyrðum 7. gr. er fullnægt.

Þessar bætur fást þó því aðeins að eigandi færi sönnur á að skipið sé hluti skipaflota hans og í fullum rekstri, þ.e.:

— að skipið sé í góðu ásigkomulagi, og

— að eigandi skipsins geti lagt fram skírteini um haffæri og tonnafjölda eða leyfi til að stunda flutninga innanlands, gefið út af lögbæru yfirvaldi í einhverju hlutaðeigandi aðildarríki, og

— að skipið hafi farið að minnsta kosti tíu ferðir síðustu 24 mánuði áður en sótt er um úreldingarbætur. Með „ferð“ er átt við flutninga í viðskiptaskyni þá vegalengd sem svarar til venjulegrar flutningsvegalengdar með vörur af sömu tegund (yfir 50 km) með rúmtölu farms sem er í hæfilegu hlutfalli við flutningsgetu skipsins (að minnsta kosti 70%).

Ekki skal veita bætur vegna skipa sem eru úrelt vegna skemmda er hljótaf af strandi eða öðrum áföllum í þeim mæli að ekki er hægt að gera við þau eða viðgerðarkostnaðurinn verði meiri en nemur úreldingarbótunum.

Nú hafa lögbær yfirvöld rökstudda ástæðu til að efast um að skip, sem sótt er um úreldingarbætur fyrir, sé í góðu ásigkomulagi og geta þau þá fengið skoðunarmann til að votta að í tæknilegu tilliti sé skipið fært um að flytja vörur. Fullnægi skipið ekki þessari kröfu skal ekki veita úreldingarbætur.

7. gr.

1. Að höfðu samráði við aðildarríkin og samtök, sem eru í fyrirsvari fyrir flutningum á skipgengum vatnaleiðum á vettvangi bandalagsins, skal framkvæmdastjórnin ákvarða sérstaklega fyrir þurrflutningaskip, fyrir tankskip og fyrir stjakkbáta:

- hlutfallið með tilliti til reglunnar „gamalt fyrir nýtt“ vegna skipa sem um getur í 2. gr.,
- fjárhæð sérstaks framlags,
- tímabil, skilyrði fyrir veitingu og fjárhæðir úreldingar-bótanna sem um getur í 6. gr.,
- jöfnunarstuðla (jafngildan tonnafjölda) fyrir hverja gerð og hvern flokk skipa í siglingum á skipgengum vatnaleiðum.

2. Sérstök framlögin og úreldingarbæturnar skulu tilteknar í evrum. Fjárhæðir skulu vera þær sömu fyrir alla sjóðina.

3. Sérstök framlög og úreldingarbætur skal reikna út frá burðargetu flutningaskipa en út frá hreyfiafli stjakkbáta.

4. Að höfðu samráði við aðildarríkin og samtök, sem eru í fyrirvari fyrir flutningum á skipgengum vatnaleiðum á vettvangi bandalagsins, skal framkvæmdastjórnin setja nákvæmar reglur um gagnkvæman fjárstuðning sem um getur í 6. mgr. 3. gr.

5. Þegar framkvæmdastjórnin tekur ákvarðanir sínar skal hún enn fremur taka mið af niðurstöðum athugana á flutningsmörkuðum innan bandalagsins og af hverjum þeim breytingum sem kunna að vera í auglýsningu, svo og af nauðsyn þess að komast hjá allri röskun á samkeppni í þeim mæli að stríði gegn hagsmunum heildarinnar. Sem framlag til athugana á markaðinum verða eigendur nýsmíðaðra eða innfluttra skipa að tilkynna sjóðunum um þau sex mánuðum áður en skipin eru tekin í notkun.

8. gr.

Með fyrirvara um 5. mgr. 3. gr. geta aðildarríki gert ráðstafanir einkum til að:

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 29. mars 1999.

- auðvelda farmflytjendum á skipgengum vatnaleiðum, sem hætta í greininni, að komast á eftirlaun fyrir en ella eða snúa sér að annarri atvinnustarfsemi,
- skipuleggja starfsmenntunar- eða endurmenntunarnám-skeið fyrir launþega sem hætta í greininni,
- hvetja sjálfstæða eigendur/rekstraraðila til að ganga í atvinnugreinasamtök,
- stuðla að tæknilegri aðlögun skipa með tilliti til bættra starfsskilyrða og eflingar tæknilegra öryggisskilyrða,
- bæta faghæfni rekstraraðila til að tryggja þróun og framtíðarmöguleika atvinnugreinarinnar.

9. gr.

1. Aðildarríkjunum ber að gera nauðsynlegar ráðstafanir til að koma reglugerð þessari til framkvæmda og skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni.

Þessar ráðstafanir skulu meðal annars fela í sér stöðugt og árangursríkt eftirlit með því að staðið sé við skuldbindingar sem lagðar eru á fyrirtækin með þessari reglugerð og að farið sé að innlendum ákvæðum sem hafa verið samþykkt vegna framkvæmdar hennar og enn fremur um viðurlög við brotum.

2. Ár hvert skulu aðildarríkin senda framkvæmdastjórninni allar upplýsingar um framvindu áætlunarinnar „gamalt fyrir nýtt“ og um fjárhagsstöðu sjóðanna og varasjóðanna sem tengjast þeim.

3. Framkvæmdastjórninni ber að samþykkja þær ákvarðanir sem henni er gert að taka samkvæmt 7. gr.

4. Framkvæmdastjórnin skal sjá til þess að sjóðirnir beiti ákvæðum þessarar reglugerðar með samræmdum hætti og tryggja samræmingu sjóðanna.

10. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi 29. apríl 1999.

Fyrir hönd ráðsins,

F. MÜNTEFERING

forseti.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 805/1999

frá 16. apríl 1999

um sérstakar ráðstafanir til framkvæmdar á reglugerð ráðsins (EB) nr. 718/1999 um stefnu bandalagsins varðandi flutningsgetu flotans er miðar að því að efla flutninga á skipgengum vatnaleiðum(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EB) nr. 718/1999 frá 29. mars 1999 um stefnu bandalagsins varðandi flutningsgetu flotans er miðar að því að efla flutninga á skipgengum vatnaleiðum ⁽¹⁾, einkum 3. mgr. 9. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Samkvæmt 7. gr. reglugerðar (EB) nr. 718/1999 verður framkvæmdastjórnin að ákveða hagnýtt fyrirkomulag á framkvæmd stefnu bandalagsins varðandi flutningsgetu flotans, sem er skilgreind í þeirri reglugerð.

Ráðlegt er að halda fjárhæðum sérstöku framlaganna og jafngilda tonnafjöldanum sem mælt er fyrir um í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 1102/89 ⁽²⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 241/97 ⁽³⁾ og (EB) nr. 241/97, þar eð þetta hefur reynst vel.

Rétt er að leiðrétta þau ólíku hlutföll sem um getur í 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 718/1999 í samræmi við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2812/94 ⁽⁴⁾ þegar um tankskip er að ræða, reglugerð (EB) nr. 2310/96 ⁽⁵⁾ þegar um stjakbáta er að ræða og reglugerð (EB) nr. 742/98 ⁽⁶⁾ þegar um þurrflutningaskip er að ræða.

Til að tryggja gagnkvæman fjárstuðning milli vatnaleiðasjóðanna er æskilegt að framkvæmdastjórnin, með aðstoð frá fulltrúum sjóðanna, hlutist til um að í upphafi hvers árs sé það fjármagn, sem tiltækt er í varasjóði, gert upp og reikningarnir stemmdir af komi til nýrra umbótaráðstafana.

Samráð hefur verið haft við hlutaðeigandi aðildarríki og samtök sem eru í fyrirsvari fyrir flutningastarfsemi á skipgengum vatnaleiðum á vettvangi bandalagsins varðandi ráðstafanirnar sem kveðið er á um í þessari reglugerð.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Með þessari reglugerð er ákvörðuð fjárhæð sérstöku framlaganna, sem um getur í 7. gr. reglugerðar (EB) nr. 718/1999, hlutföllin með tilliti til reglunnar „gamalt fyrir

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 103, 20.4.1999, bls. 5, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 120/1999 frá 24. september 1999 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 90, 2.4.1999, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 116, 28.4.1989, bls. 30.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 40, 11.2.1997, bls. 11.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 298, 19.11.1994, bls. 22.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 313, 3.12.1996, bls. 8.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 103, 3.4.1998, bls. 3.

nýtt“ og hagnýtt fyrirkomulag stefnunnar varðandi flutningsgetu flota bandalagsins.

SÉRSTÖK FRAMLÖG

2. gr.

1. Sérstök framlög fyrir mismunandi gerðir og flokka skipa skulu vera milli 70% og 115% af eftirtöldum fjárhæðum:

- Þurrflutningaskip:
- vélknúnir pramar: 120 evrur á hvert tonn,
- stjakpramar: 60 evrur á hvert tonn,
- dregnir pramar: 43 evrur á hvert tonn.
- Tankskip:
- vélknúnir pramar: 216 evrur á hvert tonn,
- stjakpramar: 108 evrur á hvert tonn,
- dregnir pramar: 39 evrur á hvert tonn.

— Stjakbátar:

180 evrur/kW með línulegri aukningu í 240 evrur/kW þegar hreyfiafl er jafnt og eða meira en 1000 kW.

2. — Þegar heildarburðargeta skips er undir 450 tonnum skal lækka hámarksfjárhæðir sérstöku framlaganna, sem sett eru fram í 1. mgr., um 30%.

— Þegar heildarburðargeta skips er milli 450 og 650 tonn skal lækka hámarksfjárhæðir sérstöku framlaganna um 0,15% fyrir hvert það tonn sem heildarburðargeta viðkomandi skips er undir 650 tonnum.

— Þegar heildarburðargeta skips er milli 650 og 1650 tonn skulu hámarksfjárhæðir sérstöku framlaganna sýna línulega aukningu úr 100% í 115%. Þegar heildarburðargeta skips er yfir 1650 tonnum skulu hámarksfjárhæðir sérstöku framlaganna áfram vera 115%.

3. Sérstökum framlögum, sem eru gefin upp í evrum, skal breyta í gjaldmiðil viðkomandi sjóða á umreikningsgengi milli evrunnar og gjaldmiðla aðildarríkjanna, sem taka upp evruna, samkvæmt reglugerð ráðsins (EB) nr. 2866/98 ⁽⁷⁾.

JAFNGILDUR TONNAFJÖLDI

3. gr.

1. Þegar eigandi skips tekur í notkun eitt þeirra skipa sem um getur í 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 718/99 og býðst til að úrelda skip af annarri gerð skal ákvarða jafngildan tonnafjölda, sem taka á tillit til, innan þeirra tveggja flokka skipa sem tilgreindir eru hér á eftir, í samræmi við eftirfarandi jöfnunarstuðla:

- Þurrflutningaskip:
 - vélknúnir prammar sem eru yfir 650 tonnum: 1,00,
 - stjakprammar yfir 650 tonnum: 0,50,
 - dregnir prammar sem eru yfir 650 tonnum: 0,36.
- Tankskip:
 - vélknúnir prammar sem eru yfir 650 tonnum: 1,00,
 - stjakprammar yfir 650 tonnum: 0,50,
 - dregnir prammar sem eru yfir 650 tonnum: 0,18.

2. Þegar heildarburðargeta skips er undir 450 tonnum skal lækka stuðlana, sem settir eru fram í 1. mgr., um 30%. Þegar heildarburðargeta skips er milli 650 og 450 tonn skal lækka þessa stuðla um 0,15% fyrir hvert það tonn sem heildarburðargeta viðkomandi skips er undir 650 tonnum. Þegar heildarburðargeta skips er milli 650 og 1650 tonn skulu stuðlarnir sýna línulega aukningu úr 100% í 115%.

HLUTFÖLL MEÐ TILLITI TIL REGLUNNAR
„GAMALT FYRIR NÝTT“

4. gr.

Frá 29. apríl 1999 er það að taka skip í notkun háð skilyrðinu sem sett er í 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 718/1999.

1. Þegar um þurrflutningaskip er að ræða skal hlutfallið (milli tonnafjölda eldri skipa og nýrra skipa) vera 1:1.
2. Þegar um tankskip er að ræða skal hlutfallið vera 1,30:1.

3. Þegar um stjakbát er að ræða skal hlutfallið vera 0,75:1.

GAGNKVÆMUR FJÁRSTUÐNINGUR

5. gr.

1. Með tilliti til þess að gera upp fjármagn sem er tiltækt í varasjóði eða með tilliti til ráðstafana til að koma á gagnkvæmum fjárstuðningi milli einstakra reikninga hinna ýmsu sjóða, sem um getur í 6. mgr. 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 718/1999, skal hver sjóður senda framkvæmdastjórninni eftirfarandi upplýsingar í upphafi hvers árs um:

- tekjur sjóðsins á næstliðnu ári að svo miklu leyti sem þær eru ætlaðar til greiðslu úreldingarbóta eða til ráðstafana sem kveðið er á um í 8. gr. reglugerðar (EB) nr. 718/1999 (R_{dn}),
- fjárskuldbindingar sem sjóðurinn hefur tekið á sig á næstliðnu ári vegna greiðslu úreldingarbóta eða ráðstafana sem kveðið er á um í 8. gr. reglugerðar (EB) nr. 718/1999 (P_n),
- greiðsluafgang sjóðsins 1. janúar á næstliðnu ári sem verður vegna tekna sem ætlaðar eru til greiðslu úreldingarbóta eða til ráðstafana sem kveðið er á um í 8. gr. reglugerðar (EB) nr. 718/1999 (S_n).

2. Framkvæmdastjórnin ákvarðar, í samvinnu við sjóðstjórn, á grundvelli upplýsinganna sem um getur í 1. mgr.:

- heildarfjárskuldbindingar sjóðanna á næstliðnu ári vegna greiðslu úreldingarbóta eða ráðstafana sem kveðið er á um í 8. gr. reglugerðar (EB) nr. 718/1999 (P_t),
- heildartekjur allra sjóðanna á næstliðnu ári (R_{dt}),
- heildargreiðsluafgang allra sjóðanna 1. janúar á næstliðnu ári (S_t),
- árlegar meðalfjárskuldbindingar hvers sjóðs (P_{nn}), reiknaðar samkvæmt eftirfarandi formúlu:

$$P_{nn} = \frac{P_t}{(R_{dt} + S_t)} \times (R_{dn} + S_n)$$

- mismuninn milli árlegra fjárskuldbindinga (P_n) og árlegra meðalfjárskuldbindinga (P_{nn}) hvers sjóðs,
- fjárhæðir sem hver sjóður með árlegar skuldbindingar undir árlegum meðalfjárskuldbindingum ($P_n < P_{nn}$) skal færa yfir í annan sjóð þar sem árlegar fjárskuldbindingar eru meiri en árlegar meðalfjárskuldbindingar ($P_n > P_{nn}$).

3. Hver hlutaðeigandi sjóður skal færa fjárhæðirnar, sem um getur í sjötta undirlit 2. mgr., yfir til hinna sjóðanna fyrir 1. mars sama ár.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 359, 31.12.1998, bls. 1.

SAMRÁÐ

6. gr.

Í öllum málum er varða stefnu bandalagsins varðandi flutningsgetu flotans skal framkvæmdastjórnin leita álits hjá hópi sérfræðinga frá stéttarsamtökum sem fara með mál farmflytjenda á skipgengum vatnaleiðum á vettvangi bandalagsins og frá hlutaðeigandi aðildarríkjum. Vísað er til þessa hóps sem „hóps sérfræðinga í flutningsgetu og eflingu flota bandalagsins.“

LOKAÁKVÆÐI

7. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi 29. apríl 1999.

Reglugerð (EBE) nr. 1102/89 fellur úr gildi á gildistökudegi þessarar reglugerðar.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 16. apríl 1999.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Neil KINNOCK

framkvæmdastjóri.

2000/EES/60/21

**ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR
nr. 121/1999****frá 24. september 1999****um breytingu á XIX. viðauka (Neytendavernd)
við EES-samninginn**

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahags-
svæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um
breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er
nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

XIX. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun
sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 122/98 frá 18. desember
1998⁽¹⁾.

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/27/EB frá 19. maí
1998 um að setja lögbann til verndar hagsmunum
neytenda⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:*1. gr.*

Eftirfarandi liður komi aftan við lið 7c (tilskipun Evrópu-
þingsins og ráðsins 97/5/EB) í XIX. viðauka við
samninginn:

„7d. **398 L 0027:** Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins
98/27/EB frá 19. maí 1998 um að setja lögbann til
verndar hagsmunum neytenda (Stjtið. EB L 166,
11.6.1998, bls. 51).“

2. gr.

Fullgiltur texti tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins
98/27/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við
útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 25. september 1999, að
því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr.
samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-
nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við
Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

Gjört í Brussel 24. september 1999.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

N. v. Liechtenstein

formaður.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 297, 18.11.1999, bls. 56 og EES-viðbætur við Stjtið. EB
nr. 50, 18.11.2000, bls. 97.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 166, 11.6.1998, bls. 51.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 98/27/EB

frá 19. maí 1998

um að setja lögbann til verndar hagsmunum neytenda(*)

EVROÞUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFU,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 100. gr. a,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmála-nefndarinnar ⁽²⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 189. gr. b í sáttmálanum ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í ákveðnum tilskipunum, sem talðar eru upp í skrá sem er viðauki við þessa tilskipun, eru settar reglur um neytendavernd.
- 2) Ekki er alltaf unnt að stöðva nógu fljótt brot gegn sameiginlegum hagsmunum neytenda með þeim aðferðum sem nú eru tiltækar hvort heldur er á landsvísi eða á bandalagsvísi, til þess að tryggja að farið sé að þessum tilskipunum. Sameiginlegir hagsmunir eru þeir hagsmunir sem ekki eru uppsafnaðir hagsmunir einstaklinga sem hafa orðið fyrir skaða vegna brots. Þetta hefur ekki áhrif á lögsókn af hálfu einstaklinga sem hafa orðið fyrir skaða vegna brots.
- 3) Áhrifin af innlendum ráðstöfunum til að leiða í lög framangreindar tilskipanir, sem er ætlað að binda enda á viðskiptahætti sem eru ólöglegir samkvæmt gildandi landslögum, að meðtöldum verndarráðstöfunum sem ganga lengra en krafist er í þessum tilskipunum, að því tilskildu að þessar ráðstafanir samrýmist stofnsáttmálanum og séu leyfilegar samkvæmt tilskipunum, geta orðið að engu þegar slíkir viðskiptahættir hafa áhrif í öðru aðildarríki en þar sem þeir eru upprunnir.
- 4) Þessi vandkvæði geta raskað snurðalausri starfsemi innri markaðarins vegna þess að þetta hefur í för með sér að ekki þarf annað en að flytja ólöglega

viðskiptahætti til annars lands til þess að komast undan hvers konar réttaraðför. Veldur þetta röskun á samkeppni.

- 5) Þessi vandkvæði eru líkleg til að rýra traust neytenda á innri markaðinum og geta takmarkað svigrúm til aðgerða af hálfu þeirra samtaka, sem gæta sameiginlegra hagsmuna neytenda, eða óháðra opinberra aðila sem bera ábyrgð á því að gæta sameiginlegra hagsmuna neytenda sem verða fyrir skaða vegna viðskiptahátta er brjóta gegn lögum bandalagsins.

- 6) Þessir viðskiptahættir ná oft út fyrir landmærin milli aðildarríkjanna. Því er áriðandi að samræma sem fyrst innlend ákvæði sem myndu binda enda á framangreint form ólöglegs athæfis, án tillits til þess í hvaða landi hið ólöglega athæfi hefur áhrif. Að því er varðar lögsögu hefur þetta ekki áhrif á ákvæði í reglum alþjóðlegs einkamálaréttar eða samninga sem í gildi eru milli aðildarríkjanna, en taka ber tillit til almennra skuldbindinga aðildarríkjanna sem af sáttmálanum leiðir, einkum skuldbindinga sem varða snurðulausa starfsemi innri markaðarins.

- 7) Einungis bandalagið getur náð fram fyrirhuguðum markmiðum þessara aðgerða. Bandalaginu ber því skylda til að bregðast við.

- 8) Þriðja málsgrein 3. gr. b í sáttmálanum leggur þær kvaðir á bandalagið að ganga ekki lengra en nauðsynlegt er til að ná fram markmiðum sáttmálans. Í samræmi við þá grein verður að taka tillit til sérstakra einkenna innlendra löggjafar að því marki sem unnt er með því að eftirláta aðildarríkjunum valið á milli mismunandi möguleika sem hafa samsvarandi áhrif. Dómstólar og yfirvöld á sviði stjórnsýslu sem eru til þess bær að taka ákvörðun um þá málsmeðferð sem vísað er til í 2. gr. þessarar tilskipunar skulu hafa rétt til að rannsaka áhrif fyrri ákvarðana.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 166, 11.6.1998, bls. 51, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 121/1999 frá 24. september 1999 um breytingu á XIX. viðauka (Neytendavernd) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 107, 13. 4. 1996, bls. 3 og Stjtið. EB C 80, 13. 3. 1997, bls. 10.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 30, 30. 1. 1997, bls. 112.

⁽³⁾ Ályktun Evrópuþingsins frá 14. nóvember 1996 (Stjtið. EB C 362, 2. 12. 1996, bls. 236). Sameiginleg afstaða ráðsins frá 30. október 1997, (Stjtið. EB C 389, 22. 12. 1997, bls. 51) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 12. mars 1998 (Stjtið. EB C 104, 6. 4. 1998). Ákvörðun ráðsins frá 23. apríl 1998.

- 9) Einn þessara möguleika skal felast í því að krefjast þess að einn eða fleiri óháðir opinberir aðilar, sem eru sérstaklega ábyrgir fyrir því að gæta sameiginlegra hagsmuna neytenda, framfylgi

réttinum til lögsóknar sem greint er frá í þessari tilskipun. Annar möguleiki skal felast í ráðstöfunum, sem veita samtökum, sem gæta sameiginlegra hagsmuna neytenda þennan rétt, í samræmi við skilyrði sem mælt er fyrir um í landslögum.

- 10) Aðildarríkin skulu geta valið á milli þessara möguleika eða notað þá báða við tilnefningu innlendra stofnana og/eða samtaka sem eru viðurkennd samkvæmt markmiðum þessarar tilskipunar.

- 11) Við brot innan bandalagsins skal meginreglan um gagnkvæma viðurkenningu gilda um þessar stofnanir og/eða samtök. Aðildarríkin skulu, samkvæmt fyrirmælum sinna innlendu stofnanna/samtaka, tilkynna framkvæmdastjórninni nöfn og tilgang innlendra stofnanna/samtaka sem eru til þess bærar eða bær að bera fram kærú í heimalandi sínu í samræmi við ákvæði tilskipunarinnar.

- 12) Það er framkvæmdastjórnarinnar að tryggja að birt verði skrá yfir þessar viðurkenndu stofnanir/samtök í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*. Þar til tilkynning hefur borist um annað, telst viðurkennd stofnun/samtök hafa réttthæfi ef nafn hennar/þeirra er í skránni.

- 13) Aðildarríki skulu geta farið þess á leit að málsaðili sem hyggst hefja málsókn vegna brota geti, áður en til þess kemur, haft samráðsfund með stefnda til að gefa honum tækifæri til að binda enda á brotið sem um er deilt. Aðildarríki skulu geta farið þess á leit að þessi samráðsfundur eigi sér stað á sameiginlegum fundi ásamt óháðri opinberri stofnun sem tilnefnd er af þessum aðildarríkjum.

- 14) Þegar aðildarríkin hafa ákveðið slíkt samráð skal veittur tveggja vikna frestur eftir að beiðni um slíkar viðræður berst þannig að ef ekki er bundinn endir á hið brotlega athæfi á stefnandi rétt á að hefja málsókn á vettvangi dómstóls eða yfirvalds á sviði stjórnsýslu án frekari tafa.

- 15) Rétt er að framkvæmdastjórnin gefi skýrslu um beiðingu þessarar tilskipunar og þá sérstaklega um gildissvið hennar og undanfarandi viðræður.

- 16) Beiðing þessarar tilskipunar skal ekki hafa áhrif á beiðingu samkeppnisreglna bandalagsins.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Gildissvið

1. Tilgangurinn með þessari tilskipun er að samræma lög og stjórnsýslufyrirmæli aðildarríkjanna er varða lögbannsaðgerðir sem um getur í 2. gr. og miða að verndun sameiginlegra hagsmuna þeirra neytenda, sem fjallað er um í þeim tilskipunum sem skráðar eru í viðaukanum, með það fyrir augum að tryggja snurðulausa starfsemi innri markaðarins.

2. Í þessari tilskipun merkir brot hvers konar verknað sem brýtur gegn þeim tilskipunum sem taldar eru upp í viðaukanum eins og þær eru teknar upp í landsrétt aðildarríkjanna og skaðar þá sameiginlegu hagsmuni sem um getur 1. mgr.

2. gr.

Lögbannsaðgerðir

1. Aðildarríkin skulu tilnefna til þess bæra dómstóla og yfirvöld á sviði stjórnsýslu til þess að úrskurða um dómsmál, sem stofnað er til af viðurkenndum stofnunum/samtökum í skilningi 3. gr., og leita eftir:

- a) skjótum úrskurði, með einfaldaðri málsmeðferð ef það á við, þar sem krafist er stöðvunar eða banns við hvers konar broti;
- b) aðgerðum, ef það á við, svo sem birtingu ákvörðunarinnar, í heild eða að hluta, með því sniði sem sýnir fullnægjandi og/eða birtingu á tilkynningu um leiðréttingu með það fyrir augum að koma í veg fyrir áframhaldandi áhrif brotsins;
- c) að því marki sem löggjöf aðildarríkisins leyfir, úrskurði um sektargreiðslu stefnda ef hann tapar málinu, í ríkissjóð eða til hvers þess réthafa sem skilgreindur hefur verið í eða samkvæmt innlendra löggjöf, ef viðkomandi hlítir ekki úrskurði innan þeirra tímamarka sem sett hafa verið fyrir dómstólum eða af stjórnsýsluyfirvöldum, er nemi tilteknum dagsektum eða annarri fjárhæð sem kveðið er á um í innlendra löggjöf, með það fyrir augum að tryggja að úrskurði sé hlítt.

2. Tilskipun þessi skal ekki hafa áhrif á reglur alþjóðlegs einkamálaréttar, með tilliti til gildandi laga, sem leiðir að öllu jöfnu til beiðingar laga þess aðildarríkis þar sem brotið á sér stað eða laga þess aðildarríkis þar sem brotið hefur áhrif.

3. gr.

Aðilar sem geta hafið málsókn

Í þessari tilskipun merkir „viðurkennd stofnun/samtök“ hverja þá stofnun eða samtök sem eru stofnuð formlega í samræmi við lög aðildarríkisins, sem hafa lögmætra hagsmuna að gæta við að tryggja að þeim ákvæðum sem vísað er til í 1. gr. sé hlítt, einkum þegar um er að ræða:

- a) eina eða fleiri óháðar opinberar stofnanir, sérstaklega ábyrgar fyrir því að verja þá hagsmuni sem vísað er til í 1. gr., í þeim aðildarríkjum þar sem slíkar stofnanir eru til og/eða
- b) samtök sem hafa þann tilgang að verja þá hagsmuni sem um getur í 1. gr., í samræmi við þær viðmiðanir sem mælt er fyrir um í landslögum.

4. gr.

Brot innan bandalagsins

1. Hvert aðildarríki skal, ef brot á sér stað í því aðildarríki, gera þær ráðstafanir sem nauðsynlegar eru til að tryggja að hver viðurkennd stofnun eða samtök frá öðru aðildarríki, þar sem brotið hefur áhrif á hagsmuni sem stofnunin eða samtökin eiga að verja, geti vísað málinu til dómstóls eða stjórnarsýslufirvalds sem um getur í 2. gr. með því að framvísa skránni sem kveðið er á um í 3. mgr. Dómstólar eða stjórnvöld skulu viðurkenna skrána sem sönnun á rétt hæfi stofnunarinnar eða samtakanna án þess að það hafi áhrif á rétt þeirra til að rannsaka hvort tilgangur viðurkenndu stofnunarinnar/samtakanna réttlæti að þau grípi til aðgerða í tilteknu tilviki.

2. Varðandi brot innan bandalagsins, og án þess að það hafi áhrif á réttindi annarra aðila samkvæmt landslögum, skulu aðildarríkin, að beiðni viðurkenndrar stofnunar/samtaka, tilkynna til framkvæmdastjórnarinnar að þessi stofnun/samtök séu viðurkennd til að hefja málsókn samkvæmt 2. gr. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni nöfn og markmið þessarar viðurkenndu stofnunar/samtaka.

3. Framkvæmdastjórnin skal gera tillögu að skrá yfir viðurkenndar stofnanir/samtök sem vísað er til í 2. gr., ásamt lýsingu á markmiðum þeirra. Þessa skrá skal birta í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*. Breytingar á þessari skrá skal birta án tafar; endurskoðaða skrá skal birta á sex mánaða fresti.

5. gr.

Undanfarandi viðræður

1. Aðildarríki geta samþykkt eða haldið í gildi ákvæðum um að sá aðili sem hyggst krefjast lögbanns geti því aðeins hafið það ferli að hann hafi áður reynt að stöðva hið brotlega athæfi með viðræðum við annaðhvort stefnda eða bæði stefnda og viðurkennda stofnun/samtök í samræmi við 3. gr. a, í því aðildarríki þar sem leitað er eftir lögbanni. Það er aðildarríkisins að ákveða hvort sá málstaðili sem krefst lögbannsins verði að eiga viðræður við viðurkennda stofnun/samtök. Ef ekki tekst að stöðva hið brotlega

athæfi innan tveggja vikna frá því að beiðni um viðræður berst getur viðkomandi málstaðili hafið lögbannsaðgerðir.

2. Þær reglur sem hafa verið settar um viðræður ber að tilkynna til framkvæmdastjórnarinnar og skal birta þær í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

6. gr.

Skýrslur

1. Á þriggja ára fresti og í fyrsta sinn eigi síðar en fimm árum eftir gildistöku þessarar tilskipunar skal framkvæmdastjórnin leggja fyrir Evrópuþingið og ráðið skýrslu um beitingu tilskipunarinnar.

2. Í fyrstu skýrslu sinni skal framkvæmdastjórnin sérstaklega rannsaka:

— gildissvið þessarar tilskipunar með tilliti til verndunar á sameiginlegum hagsmunum einstaklinga sem stunda verslunar-, iðnaðar-, listiðnaðar- eða atvinnustarfsemi;

— gildissvið þessarar tilskipunar eins og það er ákvarðað í tilskipunum sem skráðar eru í viðaukanum;

— hvort samráðsviðræður 5. gr. hafi stuðlað að skilvirkri verndun neytenda.

Þessari skýrslu skulu fylgja tillögur með það fyrir augum að breyta þessari tilskipun, þar sem það á við.

7. gr.

Ákvæði um frekari aðgerðir

Þessi tilskipun skal ekki hindra aðildarríkin í að setja eða halda í gildi ákvæðum sem veita hæfum stofnunum/samtökum og hverjum þeim öðrum sem málið varðar viðtækari réttindi til að hefja málsókn innanlands.

8. gr.

Framkvæmd

1. Aðildarríkin skulu samþykka nauðsynleg lög og stjórnarsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 30 mánuðum eftir að hún tekur gildi. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykka þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau verða birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

10. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 19. maí 1998.

9. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

J. M. GIL-ROBLES

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

G. BROWN

forseti.

VIDAUKI

SKRÁ YFIR TILSKIPANIR SEM FALLA UNDIR 1. GR. (*)

1. Tilskipun ráðsins 84/450/EBE frá 10. september 1984 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna um villandi auglýsingar (Stjtið. EB L 250, 19.9.1984, bls. 17).
2. Tilskipun ráðsins 85/577/EBE frá 20. desember 1985 um að vernda neytendur þegar samningar eru gerðir utan fastra starfsstöðva (Stjtið. EB L 372, 31.12.1985, bls. 31).
3. Tilskipun ráðsins 87/102/EBE frá 22. desember 1986 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna varðandi neytendalán (Stjtið. EB L 42, 12.2.1987, bls. 48), eins og henni var síðast breytt með tilskipun 98/7/EB (Stjtið. EB L 101, 1.4.1998, bls. 17).
4. Tilskipun ráðsins 89/552/EBE frá 3. október 1989 um samræmingu tiltekinna ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum í aðildarríkjunum um sjónvarpsrekstur: 10. til 21. gr. (Stjtið. EB L 298, 17.10.1989, bls. 23 eins og henni var breytt með tilskipun 97/36/EB (Stjtið. EB L 202, 30.7.1997, bls. 60)).
5. Tilskipun ráðsins 90/314/EBE frá 13. júní 1990 um ferðapakka, orlofspakka og skoðunarferðapakka (Stjtið. EB L 158, 23.6.1990, bls. 59).
6. Tilskipun ráðsins 92/28/EBE frá 31. mars 1992 um auglýsingu lyfja sem ætluð eru mönnum (Stjtið. EB L 113, 30.4.1992, bls. 13).
7. Tilskipun ráðsins 93/13/EBE frá 5. apríl 1993 um óréttmæta skilmála í neytendasamningum (Stjtið. EB L 95, 21.4.1993, bls. 29).
8. Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/47/EB frá 26. október 1994 um verndun kaupenda vegna tiltekinna þátta í samningum um kaup á réttindum til að nýta fasteignir á skiptileigugrunni (Stjtið. EB L 280, 29.10.1994, bls. 83).
9. Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/7/EB frá 20. maí 1997 um neytendavernd að því er varðar fjar-sölusamninga (Stjtið. EB L 144, 4.6.1997, bls. 19).

(*) Tilskipanir nr. 1, 6, 7, og 9 innihalda sérstök ákvæði um lögbannsaðgerðir.